

KATRAHAM

கற்பகம்

NR.20

01.12.1998

இதழ்.20

KATHAHAM
கற்பகம்
ISSN 0909-9697

Redaktion:
Troels Johansen(Ansv.)

Redaktion:
A.Paramaswaran

Redaktionshjælp:
K.Ram
T.Karunenthiran
M.S.Kandasamy
Geetha Selvakumar
G.N
Selvakumar.T

பத்திரிகைப் பொறுப்பாளர்
றோல்ஸ் ஜோகன்சன்

பதிப்பகப் பொறுப்பாளர்
ஆ. பரமேஸ்வரன்

உதவியாளர்கள்

க.ராம்
த. கருநேந்திரன்
சு. கந்தசாமி
கீதா செல்வக்குமார்
G.N
து. செல்வக்குமார்

Indhold

Nødvendigt. . . .	1
Efter Festen . . .	3
Kan vi leve sammen? 4	
Skat	7
Der var . . .	8

உள்ளடக்கம்

கற்பகம்	2
கலாச்சார விழாவின் பின் வரி	4 7
நெஞ்சை உருக்கும்	9
புலம் பெயர்	10
நாவற்பழங்கள்	12
தமிழரும் மதப்போரும்	13
பெருமூச்சு	17
பாழடைந்த ஊர் கோயில்	18
கல்வியல்	20
இராமனே	21
வையகத்தை	21
ஈழத்தமிழனுக்கு	22
கண்டதும் கேட்டதும்	23

God Jul og Godt Nytår

அங்கத்தவர்கள் - நண்பர்கள் - வாசகர்கள்
அனைவருக்கும் எமது

நத்தார் ~ புதுவருட

தைப்பிராங்கல்

நல் வாழ்த்துக்கள்

Derfor er KATPAHAM et nødvendigt blad.

Der er mange ulemper ved at leve i en teknologisk avanceret tid. En af de største er efter min mening den meget store mængde informationer, som vi overfalds af til stadighed. Ved simpelthen at trykke på en knap til TV, radio, internet for eksempel, vælter informationer ind i vore boliger; det samme sker hver dag med aviser og blade af enhver art.

Ingen af os har tid til at læse, høre eller sætte os ordentlig ind i de mange informationer. Det betyder, at informationer ikke bliver til viden for os; der er nemlig forskel på information, som er ganske upersonlig, og viden, som er udtryk for, at man har tilegnet sig og også forstået, hvad man modtager.

Hvis man, som vi siger på dansk, "løber med en halve vind." Hvis vi altså ikke fanger den hele historie eller misforstår den kan det meget vel medføre ganske alvorlige vanskeligheder - ikke mindst, hvis vi involverer os følelsesmæssigt i en sådan grad, at der opstår alvorlige fejlslutninger eller myter. De er vanskelige at komme til livs.

Lad mig give et par eksempler.

"De ser ikke engang på mig, når jeg taler til dem!" - en bemærkning jeg ofte har fra dansker om fremmede. Her i Danmark opdrager vi vore børn til at se på den person, man taler med - også hvis man bliver irettesat. Det er tegn på dårlige samvittighed eller disrespekt, hvis man slår øjnene ned eller ser til siden. Med i andre kulturer er det stik modsat. Da kan det være tegn på hovmod, hvis man ser den, man taler med, direkte ind i øjnene.

Også spørgsmål om piger og hovedtørklæder, arrangerede giftmål, familiesammenføring, osv. Er eksempler på, at tænkning og begrundelser opfattes forskelligt afhængigt af kulturer.

Vi lever et multietnisk samfund. Det betyder, at mennesker med vidt forskellige kulturelle baggrunde lever dør om dør. De forskellige kulturelle baggrunde medfører, at vi indrette os forskelligt i vore boliger, vi klæder os og spiser anderledes; traditioner,

børneopdragelse, religion kan være ukendt og virke underlig, endda faretruende.

Det må derfor være et mål at forklare hinanden, hvordan vi lever, hvad vi gøre - og hvorfor. Tilmed er det sådan, at der hele tiden foregår en integrationsproces; dvs. at man ændrer levevis og tankesæt, kulturerne blandes.

Men når man således lever i et meget sammensat samfund, er det vigtigt at holde fast ved sin kultur. I den forbindelse er KATPAHAM af betydning.

KATPAHAM er nemlig en mulighed for, at mennesker med samme kulturelle baggrund kan udveksle nyheder, tanker, oplysninger, m.m. Traditioner og mærkedage fra Sri Lanka kan fortælles f. eks. af ældre tamiler, som selv har oplevet disse ting i Sri Lanka, således at børn og unge, som er født og opvokset i Danmark, fortsat kan kende dem. Ligeså kan danske vaner og regler kan forklares, så tamiler lærer dem at kende og også at forstå dem.

KATPAHAM er ikke et blad, som puttes ind ad brevsprækken til alle husstande ligesom reklametryksager; dem kan man kalde "informations-forurening". Det er målrettet mod en bestemt gruppe mennesker i første omgang tamiler, som har en særlig interesse i at læse det; dernæste danskere, som f.eks. via biblioteker kan læse det og lære noget om tamilsk kultur.

Men hvis KATPAHAM skal være et vigtigt blad for de omtalte grupper, er det nødvendigt, at læserne støtter bladet aktivt, bl.a. ved skrive og levere stof til bladet. Først derved bliver det et godt blad.

Jeg skal derfor opfordre læserne til at bidrage med indlæg, som kan gøre KATPAHAM til en endnu mere nødvendigt kilde til forståelse af vore fælles kulturer.

Troels Johansen

கற்பகம் ஒரு அத்தியாவசியமான சஞ்சிகை

தொழில்நுட்பம் முன்னேற்றமான காலத்தில் நாங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் ஆனால் பல பிராணிகளும் உண்டு. எனது கருத்துப்படி தொடர்ச்சியாக பல செய்திகள் மேல்மட்டக் கண்ணோக்குடன் தான் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. தொலைக் காட்சிச் செய்திகளானாலும் வானொலிச் செய்திகளானாலும், மின் இணைவலைச் செய்திகளானாலும், பத்திரிகைகளானாலும், சஞ்சிகையானாலும், இதனை ஒத்த ஊடகங்களும் தரம் குறைந்த செய்திகளை வெளியிட்டு வருகின்றன. பல வழிகளில் வெளிவரும் பல செய்திகளைத் தரப்படுத்திக் கொள்ள எங்களில் ஒருவருக்கும் நேரம் கிடைப்பதில்லை. அதாவது இவ் வகையான செய்திகள் ஒருவருக்கும் அறிவூட்டுவதில்லை. செய்திகளில் பல கூற்றுக் கொண்டதாகவும், முற்று முழுதாக ஒருவரையும் சுட்டிக்காட்டிக் காத்தாகவும் அத்துடன் செய்தியை வாசிப்பவர்களுக்கு பிரயோசனமுள்ளதாகவும் அமைவதில்லை.

ஒரு செய்தியை முற்றாக புரிந்து கொள்ளாமல் வெயிட்டால் பல தாக்கங்களும் பின் விளைவுகளும் அதனால் ஏற்படும். இவ்விளைவுகள் சில உணர்ச்சி பூர்வமாக ஈடுபடுபவர்களுக்கு பல பாதகமான விளைவுகளைக் கொடுக்கும். இப்படியான தாக்கங்களைச் சமாளிப்பது கடினமாகும். இரண்டு உதாரணங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பிறநாட்டைச் சேர்ந்தவர்களைப்பற்றி டெனிஸ் மக்கள் கருத்துகள் தெரிவிப்பது பற்றி பல தடவை கேள்விப்பட்டுள்ளேன். டென்மார்க்கில் பிள்ளைவளர்ப்பு முறையில் பிள்ளைகள் பிழைவிடும்போது பிள்ளைகளுடன் கதைத்து அதனை திருத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். இம்முறையானது மற்றய காலாச்சாரத்தில் பிள்ளைகள் விடும் பிழைகளைத் திருத்திக் கொள்ளும் முறையிலும் வேறுபட்டது. பிள்ளைகளின் பிழைகளைத்திருத்தாமல் விடுதல் மனச் சாட்சிக்கு அல்லது சுயமரியாதைக்கு முரணானது. வேறுகலாச்சாரமக்களுக்கு இதனை எடுத்துரைப்பது மிகவும் கடினம். பெண்களின் பெற்றோரல் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட விவாகங்கள், தலையை மூடிக் கொள்ளுதல் போன்றன கலாச்சார வேறுபாட்டிற்கான சில உதாரணங்களாகும். இவை மற்றய கலாச்சாரங்களின் வேறுபாடுகள் என்பதனைக் கருத்தில் கொள்ளல் வேண்டும்.

நாங்கள் பல கலாச்சார சமுதாயத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். அதாவது பல கலாச்சார மக்கள் அயலவாராக உள்ளார்கள். அயலவர்களின் பிள்ளைவளர்ப்பு முறை, உணவு, உடை வழமைகள், மதம் எங்களுக்கு தெரியாததும், தனித்தன்மை உள்ளதாகவும் இருக்கலாம். அவற்றிற்கு நாம் பயப்படுவதிலும் பார்க்க பல கலாச்சார

சமுதாயத்தில் நாம் வாழ்வதற்கு எம்மை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

நாங்கள் எப்படி வாழுகிறோம், என்ன செய்கிறோம், ஏன் செய்கிறோம் போன்ற விடயங்களை ஒருவருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளவைக்க வேண்டும் என்பது நோக்கமாக இருத்தல் வேண்டும். இப்படியான தொடர்ச்சியான செயற்பாட்டினால் ஒருங்கிணைப்பானது படிப்படியாக ஏற்படும். வாழ்க்கை முறையில், சிந்தனையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு கலாச்சார இணைவு, மாற்றம் ஏற்படும்.

பல கலாச்சார கூட்டுச் சமுதாயத்தில் வாழும் போது தனது சொந்தக் கலாச்சாரத்தில் இருந்து விடுபடக்கூடாது. இதன் அடிப்படையில் கற்பகத்தின் செயற்பாடு, தவிர்க்க முடியாததாகும்.

ஒரே கலாச்சாரத்தையுடைய மக்கள் தங்களின் எண்ணங்களை, கருத்துக்களை, செய்திகளை, தகவல்களை, கற்பகத்தினூடாக பரிமாறிக்கொள்ள வாய்ப்பாக அமையும். உதாரணமாக தாய்நாட்டில் எவ்வாறு வழமைகள் பேணப்பட்டன. முக்கிய திணைகள் கொண்டாடப்பட்டன போன்ற விடயங்களை பெற்றோர்கள், வயது வந்தவர்கள் டென்மார்க்கில் பிறந்து வளரும் பிள்ளைகளுக்கும், இளைஞர்களுக்கும் கற்பகத்தினூடாக எடுத்துக்கூறலாம். அத்துடன் மட்டுமல்லாமல் டெனிஸ் மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள் சட்டங்கள் என்பனவற்றையும் கற்பகத்தினூடாக எடுத்துக் கூறுவது தமிழ் மக்கள் டெனிஸ் சமுதாயத்தைப் புரிந்து கொள்ள பெரும் உதவியாக அமையும்.

கற்பகம் ஒரு விளம்பரக் கோர்வையல்ல ஒரு முறை பார்த்துவிட்டு எறிந்து விடுவதற்கு. தமிழ் மக்களை முக்கிய நோக்கமாகவும் விசேடமாக, தமிழ் கலாச்சாரத்தை அறிய வரும்பும டெனிஸ் மக்களையும் நோக்கமாகக் கொண்டதே கற்பகம். வாசிகசாலைகள் கற்பகத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதன் மூலம், தமிழ் கலாச்சாரத்தைபற்றி டெனிஸ் மக்கள் அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கின்றது. கற்பகம் தமிழ் டெனிஸ் சமுதாயத்தில் ஒரு முக்கிய சஞ்சிகையாக திகழ வேண்டுமாயின் வாசகர்களினதும் எழுத்தாளர்களினதும் பங்களிப்புத் தவிர்க்க முடியாததாகும். இப்படியான பங்களிப்பினால் கற்பகம் சிறந்த சஞ்சிகையாக திகழமுடியும்.

வாசகர்களிடம் நான்கேட்டுக்கொள்வது என்னவெனில், தரமான விடயங்களைக் கற்பகத்திற்கு வழங்குங்கள். அதன் மூலம் எங்களின் பொதுக்கலாச்சாரத்தை புரிந்து கொள்வதற்கு உதவியாக அமையும். இதனால் கற்பகத்தின் தேவை மிகமுக்கியத்துவம் அடைகின்றது.

Troels Johansen

Efter Festen

Den 31. oktober afholdt Tamilsk- Dansk Venskabsforening sin årlig kulturfest. Det er en god og rigtig tradition, som giver mulighed for at vise og fastholde dele af den tamilske kultur blandet med eksempler på folkelig dans kultur. Samtidig giver festen en god lejlighed til at mødes med venner, bekendte og familie fra det meste af Jylland. Ligesom tidligere kom der også i år flere hundrede mennesker løbet af dagen for a have det rart med hinanden. Det er da også mit indtryk, at alle var glade for at være sammen og syntes, at havde været en god og festlig dag.

Desværre var der først på aftenen en ubehagelig episode, som var lige ved at ødelægge den gode stemning. Som vi tidligere har oplevet, var der nogle få deltagere som mente, at de kunne kræve politiske markeringer fra scenen. Det er ganske uhørt, at man som ikke ansvarlig deltager kræver ændringer i et fastlagt program. Politiske markeringer hører til arrangementer med et klart politisk indhold.

Det er derfor nødvendigt endnu engang af fortælle, hvad Tamilsk- Dansk Venskabsforening står for. Efter vedtægterne er foreningen upolitisk og åben for alle uanset politisk tilhørsforhold. Det politisk arbejde må derfor finde sted i foreninger eller grupper med et klart politisk indhold og formål og må ikke blandes sammen med arbejdet i venskabsforeningen. De synlige

resultate af foreningens virksomhed er bl.a. den årlig kulturfest og udgivelsen af bladet Katpaham. Den mindre synlige del er vores rådgivningsarbejde, som kun er henvendt til enkeltpersoner og derfor ikke er almindeligt kendt. Også ikke- medlemmer har gavn af denne rådgivning, som altså intet har at gøre med politik.

Der er foreningens generalforsamling – altså medlemmerne, der bestemmer foreningens indhold og træffer beslutning om arrangementer. Det daglige arbejde udføres af bestyrelsen og enkelt andre af foreningens medlemmer, men alle er ansvarlige over for generalforsamlingen. I Danmark er det sådan, at hvis man ikke kan lide en forening, så deltager man ikke i dens arrangementer. Men det ser ud til, at nogle få, som ikke kan lide Tamilsk- Dansk Venskabsforening, kun kommer til kulturfesten for at provokere til konflikt og skænderier. Et mærkeligt og negativt formål med sin deltagelse i noget, som gerne skulle være en positive oplevelse for alle. Disse få er altså i virkeligheden kommet til en helt forkert fest. Alle som deltager i kulturfesten – også publikum – har et medansvar for et godt forløb, bl.a. ved klart og tydeligt at tage afstand fra alle forsøg på at forstyrre freden. Og det kræver slet ikke det helt store mod.

Thorbjorn Lorentzen, TDV's næstformand.

தமிழர்கள் டெனிஸ் வரி இலாகாவிற்கு எதிராக வழக்கு நடத்தினார்களா ? முடிவு என்ன ? ஒருவர் தோல்வி மற்றவர் வெற்றி

விபரங்களுக்கு பக்கம் 4, 7

கலாச்சாரவிழாவின் பின்

தமிழ் டெனிஸ் தோழமை ஒன்றியத்தின் வருடாந்த கலாச்சாரவிழாவானது 31.10.98ல் நடைபெற்றது. தமிழ் கலாச்சாரத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், டெனிஸ் கலாச்சாரத்தை அறிந்து கொள்ளவும் இக் கலாச்சாரவிழா நடத்தப்படுகின்றது. அதே நேரத்தில் யூலண்ட பகுதியில் வாழுகின்ற தமிழ் மக்களில் சிலர் தங்களின் உறவினர், சிநேகிதர், தெரிந்தவர்களை சந்தித்துக் கொள்ளவும், இவ்விழாவானது ஒரு சந்தர்ப்பமாக அமைகின்றது. வழமைபோல பலர் பங்குபற்றினார்கள். விழா சிறப்பாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. பலர் சந்தோஷமாக காணப்பட்டார்கள் என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

அன்று மாலை சிறப்பாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த விழாவின் மத்தியில் வெறுப்பையுண்டுபண்ணும் நிகழ்வு ஒன்று நுழைந்தது. பார்வையாளர்களில் ஒருசிலர் அரசியல் கட்சியின் தொனியும் கலாச்சாரவிழாவில் இடம்பெறவேண்டும் எனக்கக்கருதினர். கலாச்சாரவிழாவிற்கு பொறுப்பற்ற பார்வையாளர் ஒருவர் முன்கூட்டியே திட்டமிடப்பட்ட நிகழ்ச்சிநிரலில் மாற்றம் செய்யப்படவேண்டும் என்பது முற்றுமுழுதாக புதுமையான விடயமாகும். அரசியல்கட்சிகளின் கருத்துக்கள் இடம் பெறவது அரசியல் கூட்டங்களில் மட்டுமே அன்றி கலாச்சாரவிழாக்களில் அல்ல.

ஆகவே இன்னும் ஒரு முறை தமிழ் டெனிஸ் தோழமை ஒன்றியத்தின் யாப்பைப் பற்றிக் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். தமிழ் டெனிஸ் தோழமை ஒன்றியம் அரசியல் கட்சி சார்பற்றது. யார் எந்த அரசியற் கொள்கை கையை, நோக்கத்தைக் கொண்டிருந்தாலும் ஒன்றியத்தின் செயற்பாட்டில் அவ் அரசியற் கொள்கைக்கு, நோக்கத்திற்கு இடமில்லை. இதன் அடிப்படையில் தான் வருடாந்த கலாச்சார விழாவும் நடைபெறுகின்றது.

கற்பகமும் வெளிவருகின்றது. தனிநபர்க ளுக்கு (அங்கத்தவர்களுக்கும், அங்கத்தவர் களல்லாதவர்களுக்கும்) அவர்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப வழங்கப்படும் உதவிகள், ஆலோசனைகள் என்பன அரசியல் அல்ல.

ஒன்றியத்தின் வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் ஒன்னியத்தின் செயற்பாட்டை அங்கத்தவர்கள் முடிவு செய்கிறார்கள். வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டமுடிவுகளுக்கு எல்லோரும் பொறுப்பாளியாவார்கள். தினசரி ஒன்றியத்தின் செயற்பாட்டிற்கு ஒன்றிய நிர்வாக சபையும் ஒருசில ஒன்றிய அங்கத்தவர்களும் பொறுப்பாளியாவார்கள். டென்மார்க்கில் இதுவே ஒன்றியத்தின் நடைமுறையாகும். ஒருவேளுக்கு, ஒன்றியத்தில் பிடிக்கவில்லை என்றால் விலகிக் கொள்வார்கள். தமிழ் டெனிஸ் தோழமை ஒன்றியத்தை விரும்பாதவர்கள் கலாச்சார விழாவிற்கு சமூகமளித்து மக்களை ஆத்திரமூட்டிப் பிரச்சனைகளையும், முரண்பாடுகளையும் உருவாக்குகிறார்கள். வினோதமான, எதிர்மறையான நோக்க த்தைக் கொண்டு சமூகமளிப்பதிலும் பார்க்க எல்லோருக்கும் சாதகமான அனுபவத்தை வழங்கச் செய்வது சாலச் சிறந்தது.

கலாச்சாரவிழா சிறந்த முறையில் நடைபெறுவதற்கு பார்வையாளர்களும், பங்குபற்றுவவர்களும் சமபங்காளியாவார்கள். சமாதானத்தைக் குலைப்பவர்களை தொளிவாக இனம் கண்டு விலத்திக் கொள்ளல் வேண்டும். அத்துடன் இப்படியாக குழப்பம் விளைவிப்பவர்களை துணிச் சலுடனும் முழுஉரிமையுடனும் அவர்களின் கருத்துக்கள் நிலைப்பாடுகள் பிழையானவை என்பதனை எடுத்துரைக்க தயங்கக்கூடாது.

Thorbjørn Lorentzen உபதலைவர் த.டெ.தோ. ஒன்றியம்

வரி இலாகாவிலால் எங்கள் ஒன்றியத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதம் 7ம் பக்கத்தில் உள்ளது. இது தொடர்பாக ஏதாவது கேள்விகள் இருப்பின் எங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

உயர் நீதிமன்றத்தில் வரி தொடர்பாக தமிழர்களால் தொடரப்பட்ட வழக்குகள்பற்றிய மேலதிக விபரங்களை

Tidsskrift for Skatter og Afgifter - 18.08.97

பக்கம் 1573 -- 1583 ல் பார்க்கவும்

Kan vi leve sammen?

Integration mellem politik og praksis

Redigeret af Ann-Belinda S. Preis

SOCIALPÆDAGOGISK
BIBLIOTEK

Af Torben Svendrup ph.D

I disse år er emner som integration, flygtninge, etniske minoriteter, 2. Generations indvandrere en større belastning for verdens skove, end emner som økonomi, historie og politik. Der udgives et hav af bøger om disse emner, hvor alle kommer med deres mere eller mindre hjemmestrikkede meninger. Årsagen til dette er naturligvis, at der er penge i de etniske minoriteter. Et helt nyt arbejdsfelt dukkede op i slutningen af 70'erne, og har siden vokser sig stort. Hvis Dansk Folkeparti fik sin vilje og fik drastisk begrænset antallet af flygtninge og indvandrere, så ville det udløse en privat økonomisk katastrofe for et stort antal danskere. Tænk blot på det store antal socialrådgivere, konsulenter, projektledere der ville miste deres job. Eller sagt på en anden måde, den økonomiske funktion er om end i mindre målestok, ved at minde om krigsindustriens.

På denne baggrund bliver jeg altid nervøs, jeg har svært ved at holde på kaffekoppen hver gang, og det er ofte flere gange om måneden, at der kommer ny litteratur indenfor dette område. Den nervøsitet fik jeg også, da jeg fik "Kan vi leve sammen?" i hånden. Det er en frygtelig titel. Den osrer af kærlighedslive problemer, af en lidt lummer holdning til problemerne, der er sgu ingen der spørger om fru Jensen vil have en Somalier til nabo. De skal leve sammen, der er ikke tale om valg. Men når man så åbner den, så bliver man glædeligt overrasket. Jeg blev så optaget af den, så jeg læste den på nat. Det er ganske enkelt, noget af det bedste jeg har set indenfor dette emne. Derfor kan jeg kun opfordre til, at man køber denne bog, men det skal være en dag, hvor man er alene hjemme, ellers bliver ægtefællen sur, for når man læser denne bog, så glemmer man, at man er gift.

Bogen, "Kan vi leve sammen?" er opbygget i 9 kapitler, der handler om en lang række forskellige emner indenfor integrations politikken. Et bærende element i bogen har været den aktørorienterede forskning. Denne metode indebærer, at man betragter politikere, socialarbejdere, grupperne af indvandrere /flygtninge som aktører, der handler ud fra forskellige motiver.

Det betyder, at alle grupper er istand til at tage beslutninger og handle efter dem. Det gør, at flygtninge ikke kun er ofre og systemet ondt. Der skabes i stedet for en partiel sandhed, der måske kan virke diffus, men som ikke er sløret af den klarhed en abstrakt – men usand – sandhed har.

Det der gør, at jeg er så begejstret for bogen er, at god forskning, der ikke tager patent på hele verden. Bogen er velskrevet og det er en bog, som alle der arbejder frivilligt eller professionelt indenfor den "branche" bør læse. Ikke fordi den giver så mange svar, men netop fordi den ikke giver entydige svar. Det er her bogens kvalitet ligger, for der findes ingen entydige svar, der findes ingen entydig sandhed. Det betyder også, at der ikke bruges en entydig definition på hvad integration er. Det skal givetvis afføde kritik fra gammeldags, modernistisk indstillede forskere, der vil fremhæve, at en entydig definition er en nødvendighed for at kunne diskutere en problemstilling. Men dette er noget vrøvl, for bruger man først den entydige definition, så diskutere man ikke virkeligheden – hvad den så er? – men man diskutere en abstraktion. Det kan selvfølgelig også være hyggeligt, men det er sjældent frugtbart. Vi må lære at acceptere, at de faste definitioner er som et ur, der ikke kan gå det viser tiden 100% rigtigt to gange i døgnet, ellers giver det et forkert tidsbillede. Dette gælder stort set alt videnskabeligt arbejde.

"Kan vi leve sammen" er bestemt ikke en facitliste, der giver entydige svar, men det er til gengæld en bog som punktere sandheder. Manuela Plank Rasmussens kapitel " I Herlev går det så godt" afsløres den sandhed, som Herlev har opbygget, hvor man siger, at integrationen har været vellykket, er en sandhed med stor modifikation. Det gøres ikke ved at opbygge en ny sandhed, men ved at skabe en partiel sandhed, der viser at politikere, sagsbehandler og klienter har hver sin sandhed, og indenfor hver gruppe er der tale om individuelle sandheder. Dette fører til, at sagsbehandlerne føler, at de mennesker der er integreret, er dem der prøver at ændre på deres vilkår ved at forhandle og derfor handler irrationel, opfattes som ikke integreret. Denne

opfattelse kan man meget let tænke sig, at være de helt forkerte præmisser, man kunne jo forestille sig, at de forholdt sig lige modsat.

I Ina Kjøs Pedersens udmærkede kapitel om borgmestrene, punkteres myten om, at de imødekommende borgmestre på integrationsområdet kun findes til venstre for midten i dansk politik, også her er billede langt mere nuanceret. Der er venstre borgmestre der har en langt bedre forståelse for virkeligheden behov, end mange socialdemokratiske borgmestre har. Det politiske billede er bestemt heller ikke entydigt.

Bogens måske vigtigste kapitler skrevet af Jens Skovhomen, der kæder integrationen sammen med udviklingen i velfærdsstaten. I dette kapitel gennemgås integrations politikens historie og det påpeges klart, at ansvaret for integration er blevet skubbet over på flygtningene. Det er deres evne til at lære dansk der er afgørende for integrationen. Man ser bort fra diskriminationsmekanismerne og ikke mindst den kapacitet der er til rådighed for integrationen i samfundet. Kapitlet påviser også, de konflikter der er mellem skoleverdenen og den social verden, og ikke mindst den konflikt velfærdsstaten er kommet i efter at det postmodernistiske samfund er blevet en realitet. Der findes ikke længere en store sandhed, men velfærdsstaten skal acceptere, at den kan rumme flere sandheder.

Der er for mig ingen tvivl om, at dette er en god og læseværdig bog. Jeg kunne blot ønske mig, at forskerne i appendikset i stedet for nogle mødedagsordner havde aftrykte de skemaer, som man havde arbejdet med. Det havde givet læseren en bedre mulighed for at vurdere bogens kvaliteter. Inden for andre videnskabsgrene er det ikke accepteret at holde den slags ting for sig selv. For at kunne vurdere et forsøg, en undersøgelse må man også have mulighed for i detaljer, at se hvordan forskeren har nået sit resultat.

Kan vi leve sammen? Integration mellem politik og praksis. Redigeret af Ann-Belinda S.Preis. Munskaards folag 1998, 275 sider, 268 kroner.

வரி இலாகாவினால் எங்கள் ஒன்றியத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதம்

Tamilsk-Dansk Venskabsforening
Porsvænget 7, 2.
7400 Herning
Selvakumar Thuraisingam

20. oktober 1998
Journal nr.
99/97-419-254

Orientering af en række indvandrerorganisationer om, at 31. december 1998 er sidste frist for genoptagelse af sager vedrørende fradrag for løbende ydelser (forsørgelseskontrakter).

Indtil 1. januar 1996 var der adgang til fradrag for de såkaldte forsørgelseskontrakter. Personer, der havde indgået en forsørgelseskontrakt, kunne efter de dagældende regler få fradrag på op til 10.000 kr. om året. Hvis modtageren af pengene boede i udlandet, stillede skattemyndighederne skærpede krav til dokumentationen for, at pengene var betalt til den berettigede. F.eks. godkendte skattemyndighederne ikke, at den berettigede i udlandet først senere kvitterede for modtagelsen af pengene.

Ved 2 domme i juni 1997 blev skattemyndighedernes praksis tilsidesat af Vestre Landsret. Told- og Skattestyrelsen udsendte derefter et genoptagelsecirkulære, 1997-27. Dommene med Skatteministeriets kommentar og cirkulæret er vedlagt til orientering.

Det fremgår af cirkulæret, at skatteydere, der er blevet nægtet fradrag for løbende ydelser til modtagere i udlandet, alene med henvisning til den skærpede bevisbyrde, kan få genoptaget skatteansættelsen for årene 1994, 1995 og 1996. Anmodning om genoptagelse skal indgives til skattemyndighederne inden udgangen af 1998.

Da ansøgningsfristen nu nærmer sig, skal Told- og Skattestyrelsen anmode organisationen om at orientere sine medlemmer og andre herom. Det skal dog understreges, at betingelserne for at opnå fradrag skal være opfyldt, for at en anmodning om genoptagelse kan imødekommes. Der skal således foreligge en gyldig forpligtelseserklæring for de pågældende år, og betalingerne skal kunne dokumenteres.

Med venlig hilsen

Finn Thyrsøe

Steen Munch Nielsen

Skatteministeriet
Told- og Skattestyrelsen
Østbanegade 123
2100 København Ø

Telefon 35 29 73 00
Telefax 35 43 47 20

E-postadresse, X.400:
I=tss;S=Told-og-Skattestyrelsen;
O=Told-og-Skattestyrelsen;
OU1=tu22;P=tss;A=dk400;C=dk;

Der var engang en konge og en dronning.

Engang i det forrige århundrede levede kong Arthur sammen med hans smukke hustru dronning Ingrid. De havde næsten alt hvad man kunne ønske sig, men de var alligevel ulykkelige. De savnede barnelatter og et barn, som kunne føre tronen videre. Især dronningen var meget ulykkelig. Hun savnede et barn der kunne klamre sig til hendes skød.

En dag hvor kongen var ude at jage så han et rådyr. Han løftede sit gevær, så han kunne skyde rådyret, men i det øjeblik kikkede rådyret på en meget mærkelig måde på kong Arthur, det var ligesom det ville sige noget til ham, og han sænkede geværet, men rådyret sagde ikke noget, og kong Arthur løftede geværet igen og så sagde rådyret. "Jeg er blevet sendt af en fe hun kunne nemlig ikke selv komme. Hun er nemlig syg. Hun sagde at i var ulykkelige over at i ikke har noget barn. Her er to blomsterblade en rød og en hvid. Dronning Ingrid må kun spise det røde blad, og det andet skal I så i haven, og to uger efter har i et barn, men barnet må først komme ud af huset når det bliver 18 år. Hvis det kommer ud før vil den onde heks tage barnet." Kongen var ude af sig selv af glæde, og sagde tak, og spurgte om han kunne gøre noget for rådyret. "Nej det kan du ikke," sagde rådyret. Kongen sagde til rådyret at han skulle sige til feen at hun og rådyret skulle komme til barnets 18 års fødselsdagsfest. Rådyret sagde tak og løb sin vej, og kongen tog hjem til sit slot, da han kom ind i stuen så han dronning Ingrid og fortalte hende om rådyret og blomsterbladene. Dronning Ingrid blev lige så glad som kongen. Dronningen spiste hurtigt det røde blomsterblad, og skulle lige til at spise det hvide blomsterblad, men kongen forbød hende det og fortalte at, men kun måtte spise det røde blomsterblad. Kongen tog det hvide og såede det ude i haven og sagde til dronningen at måske ville der komme et pænt træ. Da der var gået en uge, var dronningen nødt til at sætte sig ned, for hun var blevet tykkere og var for træt til at arbejde. Kongen gav hende en vifte, så

kunne hun bruge den når hun havde det varmt. Han satte også en bakke vand frem til hende, så hun kunne drikke det når hun blev tørstig, og når kongen havde tid nok satte han sig ned sammen, med dronningen og røg på sin vandpibe.

Efter 14 dage (2uger) fik dronningen en yndig pige, det hvide blomsterblad ude i haven var vokset op af jorden, så man kunne se nogle blad. Der kom konger og dronninger for at se den lille prinsesse. Kong Arthur og dronning Ingrid kaldte den lille prinsesse for Sofie, for hver dag der gik blev Sofie pænere og pænere, og hun blev noget af det pæneste man kunne tænke sig, hun havde brunt hår.

Da Sofie fyldte 5 år, holde de en fødselsdagsfest med ca. 20 mennesker, der var både venner og familiemedlemmer, de synes alle at Sofie var flot.

Da det nærmede sig Sofies 18 års fødselsdag, var kong Arthur og dronning Ingrid så glade for, at de havde passet så godt på hende. 2 dage før Sofies 18 års fødselsdag havde hendes kusine fødselsdag, kong Arthur og dronning Ingrid var nødt til at tage til hendes fødselsdag, de fik tjenerne til at gøre den stor festsal klar til Sofies fødselsdag. Alle vagterne fik besked på at passe på Sofie, så hun ikke gik ud af slottet og så tog kong Arthur og dronning Ingrid afsted. Træet ude i haven fra det hvide blad var også blevet flot. Sofie stod tit oppe på sit værelse og beundrede træet. Hendes mor havde nemlig fortalt om rådyret og de to blade.

Sofie løb ned til vagterne og spurgte om hun måtte komme ud i haven og vagten sagde nej. "Ja men det er jo lige der henne," sagde Sofie og pegede på nogle af de flotte blomster fra haven, og vagten tænkte at hun havde ret i at der ikke kunne ske noget. Det var jo i deres have, og gav hende lov. Hun løb hen til træet og plukkede en blomst, men da hun kikkede til den anden side, så hun nogle blomster der var flottere og løb hen og plukkede en af dem, der kom en ældre dame

hen til hende og spurgte om, hvad hun hed. "Jeg hedder Sofie," og den ældre dame spurte om hvor gammel hun var. "Om to dage er jeg 18 år" sagde Sofie. Den ældre dame spurgte, om Sofie ikke ville gå med hende, for så kunne hun få en lille gave Sofie kikkede om på vagten som ikke holdt øje med hende. "Du skal ikke være bange min lille ven, jeg kender din far, hedder han ikke Arthur?" spurgte den ældre dame, jo min far hedder Arthur. Damen gik ind i et hus ved siden af nogle flotte blomster. Den ældre dame gav Sofie et æble og en gave, der var bakket ind. Sofie spiste først æblet, og da hun var færdig begyndte hendes øjne at lukke sig og så begyndte den ældre dame at grine.

"Ha der fik jeg den dumme fe og nu skal Sofie sove i hundrede år." Kongen havde fortalt til næsten alle dem han kender at hvis de kunne finde prinsessen, måtte de få prinsessen og det halve kongerige, og alle prinser. Ledte efter hende. 2 dage gik uden man fandt Sofie rådyret og feen kom og kong Arthur for talte hvad der var sket. Rådyret løb hen til den ældre dames hus og bankede på da den gamle dame lukkede op sprang rådyret hen til Sofie og kyssede hende hun vågnede og rådyret blev til en prins og de løb hen til slottet og fik et halve kongerige og de levede lykkeligt til deres dags ende.

S. Geetha

நெஞ்சை உருக்கும் செய்தி....! எழுத்தாளர் சித்தரா மனாளனின் மரணச் செய்தி....!!

உலகில் இன்று நிபிடக்கணக்கில் மனிதர் இறக்கின்றார்கள், பிறக்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் பற்றி எவரும் கவனம் செலுத்துவதில்லை. ஆனால் சிலருடைய மரணம் அவரைப்பற்றிச் சிந்திக்க வைக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல அவரின் சேவைகள், பற்றி எழுதவும் சொல்லவும் வைக்கின்றது. இந்த நிலையில்தான் தாய்மண்ணில் ஏற்பட்ட நிற்பந்த சூழ்நிலையால் நம்மோடு அகதியாகி மண்ணையும், மக்களையும், சொந்தப்பந்தங்களையும், ஊரவர்களையும், பிரித்துவந்த சோகத்தில் ஒதுங்கி வாழ நினைத்தாலும், இன உணர்வும், தாய்மண் பற்றும், தமிழினத்தாகமும், கொண்ட நல்லவர்களால், வல்லவர்களால் அப்படி வாழ முடிவதில்லை.

இந்த வரிசையில் தன்னை இனம் காட்டிக்கொண்டவர்தான், புங்குடுதீவு இளஞர் கழகத்தின் உறுப்பினரும், சமூக சேவையாளரும் மேடைப்பேச்சாளனுமான, சிறிஸ்கந்தராசா அவர்கள். புலம்பெயர் மண்ணில் தன்னின் மக்களின் விடிவுக்காய்ப்பணி தொடர கால்பதிக்கையில், தான் கரம் பற்றிய தன் மனைவி சித்திராவின் பெயரை தன்னோடு இணைத்து சித்திராமனாளன் என்ற புனைப்பெயரோடு ஆரம்ப புலம்பெயர் மண்ணில் தன்பணி தொடர்ந்தார். தான்

வாழ்ந்த பகுதி மக்களிடையே குன்றி இருந்த ஒற்றுமையை, தமிழ் உணர்வை, கலை உணர்வை தட்டிக்கொடுத்து வளர்த்தெடுக்க எண்ணி அப்பகுதி மக்களை ஒன்றுதிரட்டி அவர்களிடத்தே ஒரு அமைப்பாக "தமிழர் கலாச்சாரக் கலையகம்" என்ற பெயரோடு அமைப்பை உருவாக்கி அதன் செயராளராகவும் பணியாற்றினார். அவரிடம் குடிக்கொண்டிருந்த திறமையின் காரணத்தால் மிகக் குறுகிய கால எல்லைக்குள், தன் திறமைகளை இனம்காட்டி மக்கள் மத்தியில் திறமையுள்ள ஒரு எழுத்தாளனாக, நாடகக்கலைஞனாக, வில்லிசைகலைஞனாக, வீரமிகு மேடைப்பேச்சாளனாக உயர்ந்து நின்றார்.

அது மட்டமல்லாது, ஒரு காலகட்டத்தில் இந்துமதத்தை அள்ளிச்செல்லுமோ...!? என்ற பயத்தை ஏற்படுத்திய சூறாவளி புயல்காற்றாய் வீசிய மதம்மாற்றம் என்ற புயலைத்தடுக்க எண்ணி தனிமனிதனாக "மெய்ஞானக்குரல்" என்ற சஞ்சிகை வெளியீடு செய்து இந்துக்கள் மத்தியில் பெருமதிப்பும், மற்றவர் மத்தியில் எதிர்ப்பைக் கொண்டாலும் தன் பாதையில் துணிந்து சென்றார். உடல் நலக் குறைவுகள் இடையிடையே ஏற்பட்டாலும், தயங்காது தன் இலட்சிய பாதையில் துணிவோடு பயணித்தார்.

இந்தச் சூழலில் இன்று புலம்பெயர் தமிழர்களை பிடித்தாட்டும் நிரந்தரமற்ற மனநிலை இவரையும் பிடித்து உலுக்கியது. கட்டிய மனைவி கடிவாளத்தை சுண்டி இழுத்தும் கேட்டாரில்லை. கனடாவில் சென்று குடியேறினார். அங்கும் அவர் தந்தமிழ்ப்பணியையும், மதப்பணியையும் தொடர்ந்த போதும். நோய் என்ற அரக்கன் அவரைத் துரத்தியது. அந்தநேரத்தில் எவரின் இதயத்தில் தாய்மண்ணின் மணமும், அங்கு வாழும் மக்களின் துயரும். அரக்கர் ஆட்சியின் உணவு, மருந்து, தடையும், அதனால் மக்களுக்கேட்பட்ட பட்டினிச் சாவும் என்ற செய்திகள் அவரை மிகவும் பாதித்தது.

அந்த உணர்வுகளின் மேலீட்டால் தன் இதயக் குமுறலை வெளிக்காட்ட தமிழர்களுக்கு இன்றைய தமிழ்ப் போரின் தன்மையை, நோக்கத்தை, உணர்வைக்கும் நோக்குடன் தமிழர் “குருஷேத்திரக்கீதை” என்ற நூலை 26-10-98ல் கனடாவில் வெளியீடு செய்து. அங்குள்ள பல எழுத்தாளரின், அறிஞர்களின், உட்சகட்ட பாராட்டையும் வாழ்த்தையும் பெற்று தன் கடமையில் திருப்தி கொள்ளும் நேரத்தில். 30-10-98 தன் அருமை மனைவியையும், இரண்டு பிள்ளைகள், உற்றார் உறவினர், அனைவருக்கும் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை கூறுவதோடு. அவரின் ஆத்மா சாந்திக்காக ஆண்டவனை வேண்டுகிறோம்.

சாந்தி, சாந்தி, சாந்தி, சாந்தி.

அன்புடன்
வேலணையூர் பொன்னண்ணா, கற்பகம்
ஆசிரியர் குழுவும்.

டென்மார்க், 05-10-98

புலம்பெயர்ந்த நாட்டிலே பூப்புனித நீராட்டு! (ஈழத்தாய்)

எனக்கு நல்லாய் வயசு போயுட்டுது
பாருங்கோ. ஞாபக சக்தியும் நல்லாய்
குறைஞ்சு போச்சு. அந்தக் காலத்தில்
மருதனாமடம் இராமநாதன் கல்லூரியிலை
படிச்சவள். எங்கிடையே பழைய
மெற்றிக்குலேசனுக்கு முன்னாலை
இப்பத்தையே பல்கலைக்கழகத்துப் படிப்பு
கால்தூசு இதை ஏன் சொல்லறன் எண்டால்
இஞ்சை அகதியாய் வந்த சிலபேர் கம்பஸ்,
கம்பஸ் எண்டு புழுகித்திரியினம். தங்கிடை
கருத்தை அகதியள் கண்டிப்பாய்
ஏற்கவேணும் எண்ட எதிர்ப்பாப்பிலை
தங்களுக்கு கனக்க தெரியிறமாதிரி காட்டிக்
கொள்ளினம். ஆலை இல்லாத ஊருக்கு

இலுப்பை பூ சக்கரை எண்ட பழமொழி
என்றை பேத்திப் பெட்டைக்கு நல்லாய்
தெரியும். ஆரும் ஏமாத்தாதபடிக்கு
பக்குவபடுத்தியதே நான் தான்.
அவள் பக்குவப்பட்டு இரண்டு வருசமாச்சு.
என்றை மோளையோ பேத்தியையோ என்றை
கண்காணிப்பிலைதான் வளத்தனான். அந்த
கட்டுப்பாடான வளர்பிலை அதுகளுக்கு
இம்மி அளவும் வெறுப்பில்லை. பேத்திப்
பெட்டையின்ற ஒழுக்கம் பண்பாட்டை
பாத்து இந்த நாட்டிலை வாழற ஒழுக்கமான
டேனிஸ்காரருக்கே தமிழ்ப்பண்பாட்டிலை
மதிப்பு வந்திருக்கு.

இரண்டு வருசத்திற்கு முந்தி பேத்திக்கு பெரிசாய் சாமத்திய வீடு செய்தனாங்கள் சொந்தபந்தம் இல்லாமல் அகதியாய் அள்ளப்பட்டு வந்த நாங்கள் எங்கட நகரத்தில் வாழுகிற எல்லா அகதிகளையும் எங்கிடை உறவினறாய் பாவிச்சு விருந்துவைச்சு உறவு கொண்டாடி வீடியோவும் எடுத்தனாங்கள். எல்லாருக்கும் பரமதிருப்தி. வாழ்த்தி விட்டுப்போச்சினம். சரி இதையேன் சொல்லவாறேன் எண்டால் கொஞ்ச நாளைக்கு முந்தி என்றை பேத்திப்பெட்டை வாடின முகத்தோடை வந்தாள். யாரோ ஒரு டெமில் லேடி சொல்லிச்சாம் பூப்புனித நீராட்டுவிழா இந்த புலம் பெயர் சனங்கள் கொண்டாடுறது எல்லாம் குடுத்தபரிசை திருப்பிவேண்டுறத்துக்கும் வீடியோக்கு போஸ் குடுக்குறத்துக்குமாகத்தானாம்.

“இதுக்காகத்தான் எனக்கும் விழா வைச்சனீங்கள்?” பாவம் சின்ன மனசு. எப்படி வேதனைபட்டிருக்கும். பேத்தியை மடியிலை இருத்தி தேத்தினன். அவளுக்கு ஒண்டும்தெரியாது நல்லாய் நடப்பாள் கவலைப்படாதே, எண்டுவிட்டு பேத்திக்கு பூப்புனித நீராட்டுப் பற்றி குட்டி பிரசங்கமே செய்தன்.

தமிழர் கலாச்சார வைபவங்களிலை இதுவும் ஒண்டு. எங்களைப்போல சிங்களவருக்கும், இசுலாமியருக்கும் இருக்கு. கனக்க வேண்டாம் இசுலாமிய பொடியன் கழுக்குக் கூட இதுமாதிரி சடங்கு இருக்கு. அது வேறு ரகம். இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பூப்புனித சடங்கு ஊருக்கு ஊர் வேறுபட்டு இருக்கு. தாய்மாமன் பரிசம் போடுறதை தமிழ்ப்பட்டத்திலை பாக்கிறமே. என்னோடை இராமநாதன் கல்லூரியிலை அந்தக்காலத்திலை படிச்ச சந்திரவதனா கிழக்குமாகாணத்தைச் சேர்ந்தவன் சொல்லுவான் தாங்கள் ஆட்டுக்கிடாய் வெட்டி ஊர்ச்சனத்தை கூப்பிட்டு பெரிய உபசாரம் செய்யிறதெண்டு, யாழ்ப்பாணத்திலை சாமத்திய வீடு எண்டால் சைவச் சாப்பாடுதான். யாழ்ப்பாணத்திலை இந்தச்சடங்கு சமூகத்துக்குச் சமூகம் வேறுபட்டிருக்கும். பிற்காலத்திலை ஒட்டிய சில சம்பிரதாயங்கள் கூட இதிலை இருக்கும் இந்தக் காலத்திலை அங்கே எல்லா மக்ளளையும் ஒரே கண்டுகொண்டு பார்க்கிற நல்லபண்பாடு தமிழினத்திய்குள்ளே ஏற்பட்டு வருவதன் எதிரொலியாக நாங்களும் அகதிகள் அனைவரும் சகோதரரே என்ற பண்பாட்டில் எல்லாமக்களையும் அழைத்து விருந்து

வைச்சு, ஒன்றாக நின்று வீடியோ எடுத்து, வருகை புரிந்தவர்கள் மிகவும் மனமகிழ்ச்சியாக பிள்ளையை வாழ்த்தி செல்லுபடியாக செய்தம். அந்த விழாவிலை லேற்றல் சாரி உடுத்து என்றை பேத்தியோட நின்று போஸ் குடுத்தவள்தான் இண்டைக்கு பேத்தியின்ரை மனத்தை குழப்பி இருக்கிறான். தமிழ்ச்சியளின்ரை அடிமைத்தனத்தை காட்டுறதானாம் அந்த விழா எல்லாம். தமிழ் பெண்குலத்தின்ற வளர்ச்சியை குழந்தைப் பருவத்திலை இருந்து பிரித்து அவர்களுக்கு சமூகத்திலை முன்னேற்றம் தந்ததே எங்கள் பண்பாடுதான். ஒரு மாமரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் வடு, பிஞ்சு, காய், கனி என்ற அழகு தமிழிலை தவிர வேறு எந்த மொழியிலை இருக்கு.

அதுபோல எங்கிடை பெண்களையும் அவர்கள் உளம்சார்ந்த உடல்வளர்ச்சியை பேதை, (5-வயதுமுதல் 7 வயதுவரை) பெதும்பை (8-வயதுமுதல் 11 வயதுவரை), சீரிளம்பெண்(12-வயதுமுதல் 31-வயது வரை) பேரிளம் பெண்(32-வயது முதல் 40 -வயது வரை) என பிரித்து தமிழ் பெண்குலத்தின் பாரம்பரியம் காக்கப்பட்டதை இங்கே புலம்பெயர்ந்து வந்து நாளக்கும் டெமிள் லேடிக்கு புரியவே புரியாது.. தெரியாத சனத்தை பேக்காட்ட என்றே சிலபேர் இருக்கினம். அந்த கலாச்சாரம் மாறிய நாட்டிலை எங்கள் பழக்கங்களை மறந்தாலும், உறவுகளை பிரிந்த நிலையிலை இங்கு இருக்கிற வசதிகளைக் கொண்டு தற்போதைய நாகரீக உலகிற்கு தக்கமாதிரியும் விழாவைக்கிரதை விமர்சிக்கிறது எப்படி நியாயம். சுதந்திரமாய் ஒடி ஆடித் திரிந்த பக்குவப் பட்டவுடன் அவளது தமிழ் பண்பாட்டை காக்க விழாவைச்சு எல்லோரும் முன்பாக இருக்கும் பெண் தனது நாடு தமது மக்கள் தனது பண்பாடு என்று தனக்குள்ளே வகுத்துச் செயல்பட இந்த விழா நிச்சயமாய் அவளுக்குள்ளே ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தித் தரும்.

ஊர்மெச்சும் உதாரண குணங்களோடை இந்த அகதிநாட்டிலை வளரவேண்டும் என்ற சிறந்த உந்துதலை இந்த விழா அவளுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும். தனித்தனியாக சொந்த பந்த உறவுகளைப் பிரிந்துவந்த வர்கள் வந்துகூடி பேசிமகிழ்வது கூட இந்த அகதிவாழ்விலை ஆறுதலான , மனதுக்கு தேறுதலான விசயம் இது எல்லாருக்கும் தெரியும்.

சிலபேருக்கு உள்வீட்டுக் குழப்பம். தாங்கள் தெளியாமல் ஊருக்கு நியாயம் சொல்லுவினம். ஏய் மண்சா! இங்கைபார் பெண்ணுக்கு சுதந்திரம், நான் வெளியாலை பட்மின்ரன் அடிக்கப் போனால் நீதான் பிள்ளையை பாக்கவேணும் இல்லலை நான் வேறை வீடு எடுத்து சுதந்திரமாய் இருப்பேன். உசுப்போது. என்று யாராவது சொன்னால் அவையள் சொல்லுற புத்திகைக்கத்தான் மனம் வருமா?

.. ஏய் பிள்ளைப் புத்தி இல்லாதுகளின்ரை புத்தியை விட்டுப்போட்டு. முகத்தை கழுவி விட்டு வா. சாமி கும்பிட. .. இனி குழந்தை தெளிஞ்சிட்டாள். யாரும் குழப்ப ஏலா.

நாவற்பழங்கள்

முல்லைபூரன்

அதிகாலை ஒன்று
விழத்தெழு பால் நேரம்
ஊர் நடக்கத் தொடங்கும்,
தேவீர்க்கடைகளில்
கிளாசும் கரண்டியும் சுண்டிக்க கேட்கும்,
பாலர் பாடசாலைக்கு வரிவர் வீதியில்.
சந்தைக்குள் சத்தம்
கதைக்கத் தொடங்கி
மீன் கடகம் வந்திறங்கி
சனம் கூடிக் கூடி இரைச்சலாகும்,
பேருந்து சுமையிறக்கும்
சனம் பெருத்து ஊர் பொருமி
அவசரமாய், அங்குமிங்குமாய்
ஏதேதோ அலுவல் நடக்கும்.

அதோ அந்த மூலைவீடொன்றில்
தமிழ் இயக்க வானொலி அலைவரிசைக்குள்
காதைத் தந்து கூர்ந்து கேட்பான்
ஒரு இளைஞன்,
ஊருக்ககுள் முகமறியா புதியவர்கள்
பற்பலரும் புதவிதமாய் தோன்றினர் -
அக்காலம்
யாருடனும் பேசுவதென்பதோ
அக்கம் பக்கமாய் பார்துப் பதறித்தான்.
ஏதொவோரச்சம் நிலத்தில் ஊாந்து கிடந்தது,
பயத்தின் பிறப்பு தலைதூக்கி யெழுந்தது,
இளந்தளிர் பூங்காற்றுக்கு
சாமரம் வேண்டு மென்றோ
காலம் நின்று கேட்டது.

ஏனெனில் . .
திடீரென ஆமிக்காரர்
படையெடுப்பர் ஊருக்குள் - தரித்து
சந்திகளில் வழிமறித்து
சந்தேக விழிகளால் தடவித் தடவி
பலரைப்பிடிப்பர் - இதற்குள்
ஆளடையாள அட்டையை - யாவரும்

கவனுத்துள் கவனமாய் எடுத்துச் செல்வர்.
முகம்கழுவி - கிழக்கு நோக்கி
சூரியனைக் கைகூப்பி - நெற்றியில்
மூன்று குறி இடமுன்னர்
அடையாள அட்டையை சரிபார்ப்பர்
எனும்படி
காலம் கடுமையானது,

-0-

அங்குமிங்குமாய் - ஈழவர்
வாழிடமெல்லாம்
வரிசையாய் இளைஞர் பலராய்
கைதுகளாகி ஆமியர் வாழிடம்
வதைகளுக்குள்ளாய் வலித்து உயிர் மீட்பர்,
மோட்டார் சைக்கிளில்
காற்றில் வலம்வந்த சுக இளைஞர்
கால்நடையாகவே ஊரிடை திரிந்தனர்.
காட்டிக் கொடுக்கவும் - ஊரிடை
பல் தமிழ் முகத்தோர்
முகமூடியோர்
சுந்தியில் நின்று
காட்டிக் கொடுத்தனர்.

-0-

சாவகச்சேரியில் பொலிசார்வதியும்
கட்டிடம் தகர்த்தும்
பலரும் மடிந்தும்
சிலரோடித் தப்பியும்
துப்பாக்கி, ரவைகளென
இளைஞர் அள்ளிச் சென்றதும்
தமிழ் நிலைப் பூக்களுக்கும் சந்தோசமாம்.
பயத்திடை ஊரோர்கால்
விரித்து வாய் மூடியதம்மா.

(தொடரும்)

தமிழரும் மதப்போரும் (12)

(கவிவேழம் பாரதிபாலன்)

கி.பி.13-ம் நூற்றாண்டில் பாண்டிய மன்னன் வீரபாண்டியன் ஈழம் வென்று சிங்கள மன்னர்களை அடக்கி தனது வெற்றியின் புகழ் நிலைக்கவேண்டி பாண்டியர் சின்னமாகிய மீன் இலச்சினையை ஈழத்தின் பிரசித்தி பெற்ற பகுதிகளில் பொறித்துத் தமிழ்நாட்டிற்குத் திரும்பி இருக்கிறான்.

திரிகோணமலையிலும், திரிகூடமலையிலும் இரு கயல் எழுதி..... எனவரும் வீரபாண்டியனின் வீரப்பிரதாபங்களைத் தெரிவிக்கும் தமிழகத்து சிலசாதனத் தகவலுக்கமைய திருக்கோணமலையில் இன்று கோணேசர் கோட்டை வாயிலில் இடம் பெற்றுள்ள மீன் இலச்சினை அவற்றிலே ஒன்று என இனங்காணப்பட்டது. இது ஒருபுறமிருக்க இரண்டாவது மீன் இலச்சினை கொண்ட திரிகூட மலை எங்கே உள்ளது? என்பதற்கான ஆதாரத்தை தேடிச்சென்று மீண்டும் திருக்கோணமலைக்கு வருவதே பொருத்தமாக இருக்கும்.

தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவரும் முன்னாள் பரமேசுவரக்கல்லூரி (இன்றைய யாழ்வளாகம்) அதிபருமாக இருந்த பேரறிஞர். நடேசன் அவர்கள் தமது ஆய்வொன்றில் திரிகூடமலையை நுவரெலியா பிரதேசத்தில் இனங்காண்பதாகவும், அங்குள்ள சித்த அலியன்னும் இந்து வழிபாடு நடக்கும் பகுதி புராண வராற்றுப் புனிதம் மிக்கதென இன்றும் அப்பகுதி மக்களால் மதிக்கப்படுவதையும் சுட்டி இருக்கிறார்.

திருக்கோணமலை எப்படி இயற்கைத் துறைமுகமாகவும் கடல்வழித் தாக்குதலுக்கான பாதுகாப்பு மிக்கதான இயற்கை அரண்கொண்டு ஏனைய நாடுகளைத் தனது கட்டுப்பாட்டின்கீழ் வைத்திருக்க தமிழ் மன்னன் இராவணனுக்கு இயற்கை கொடுத்த வரமாக உதவிற்றோ, அதேபோல் இந் நுவரெலியாப் பிரதேசம் சார்ந்த பகுதியே திரிகூடமலை என முன்னர் அழைக்கப்பட்டு இருந்திருக்கிறது.

மடிப்பு மலைத்தொடரால் இயற்கை அரண்வாய்ந்ததான அங்கே, தமிழ் மன்னன் இராவணன் தனது பாதுகாப்பான அரசமாளிகையை நிறுவி இருந்திருக்கிறான். இராமாயணத்திலே சுந்தரகாண்டத்தில், இலங்காபுரியின் எழிலை வால்மீகி, கம்பர்

முதலானோர் ஏற்புடைத்தாக வருகிறது.

வர்ணித்திருப்பதற்கு இப்பகுதி பொருந்தி

இராவணனால் சீதை சிறைவைக்கப்பெற்ற அசோகவனம் இங்குதான் இருந்திருக்கிறது எனவும்: சீதை தான் அமர்திருந்த பாறையில் தலையை மோதிட அதிலிருந்து நீர்நுறு பீறிட்டுப் பாய அதை அருந்தி தாகம் தீர்த்ததாகவும், அந்த நீர்நுறு தீராத வியாதிகளை தீர்க்கும் எனவுமான நம்பிக்கை இன்றுவரைக்கும் அப்பகுதியில் நின்று நிலைபெற்று வருகிறது.

இன்றும் இப்பிரதேசத்தின் புத்த சிங்களரது சீதை அம்மன் வழிபாடான இந்து வழிபாட்டால் 'பெளத்த மதத்திற்கு கேடு நேரிடும் என அஞ்சும் சிங்கள புத்த துறவிகள் அவ்வழிபாட்டு பிரதேசத்தை ஒழிக்க குரல்கொடுத்து வருகிறார்கள் என்பதே இப்பிரதேசம் பற்றி என்னால் திரட்ட முடிந்த இன்றுவரைக்குமான தகவலாகும்.

திரிகூட மலை எனும் இன்றைய நுவரெலியாவை ஒட்டிய பகுதியில் இந்து வழிபாட்டுடன் ஒட்டிய சின்னங்கள் பல சிங்கள பெளத்தர்களால் அழிக்கப்பட்டு விட்டதென நம்பப்படுகிறது.

இங்கே இனங்காட்டப்படும் திரிகோணமலை, திரிகூடமலை என்னும் இரண்டு பிரதேசங்களும் 'திரி' என ஆரம்பிப்பதை நோக்குக.

'திரி' என்பது முன்று எனப் பொருள்படும். திரிகோணமலை என்பது முக்கோணமலை. தமிழகத்தில் இருந்து ஈழகம் வந்த ஒரு ஞானி திருகோணமலையின் எல்லைவரை வந்துவிட்டு நாட்டிற்குள் பிரவேசிக்காமல் திரும்பிவிட்டாராம். ஏனெனில் திருக்கோணமலை மண்ணுக்கடியில் அடிக் கொரு சிவலிங்கம் உள்ளதால் திருக்கோணமலையின் மண் புனிதத்தன்மை வாய்ந்தது அதனைத் தீட்டுப்படுத்தக் கூடாது எனும் பக்தியின் விழைவாகும். எமது இந்துப் புரோகிதர்களின் மந்திர உச்சாடனங்களில், காப்புக்கவசம் மற்றும் எந்திரத் தகடுகளில் முக்கோணம் மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்பட்டு வந்திருப்பதை எனது

சிறுவயதிலிருந்தே உற்று அவதானித்து வந்த எனக்கு எனது கல்லூரி வாழ்க்கையின் விஞ்ஞான வகுப்பில் கேத்திரகணிதத்தில் வரும் முக்கோணம், அறுகோணம், எண்கோணங்களெல்லாம் உலக சிருஸ்டிப்பின் இரகசியத்தை எமது மதவழிபண்டைய நாகரிகம் ஒன்று பொதிந்து வைத்திருக்கவேண்டும் என சிந்திக்கத் தூண்டியது.

புதுமைகள் எல்லாம் எமது பழமைகளுடாகவே பிறந்தவை என்றதான எனது அன்றைய சிந்தனைகள் பலபட விரிந்தது. அதன் வண்ணம் பிரமிட்டுகள்-மம்மிகள் தந்த தகவல்கள் முக்கோண மகிமையை மேலும் உணர்த்தின.

20-ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு நூலில் குளிர்சாதனப் பெட்டிகளை ஒத்த பாதுகாப்பை முக்கோண, கூம்பக அறைகள் வழங்கக் கூடியன என வாசித்திருக்கிறேன்.

எமது தாயகத்தின் இன்றைய இக்கட்டான நேரத்தில் எமது உதிர உறவுகள் தமது உணவுவகைகளைச் சேமிக்க இவ்வாராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு தம்மை பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டுமே! என அங்கலாப்க்கிறேன்.

திரிகோணமலை, திரிகூடமலையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்தே அங்கே இராவணனின் அரசுநிலை நாட்டுகையும், பின்னாளில் வீரபாண்டியனின் ஈழ முற்றுக்கையை விளம்பும் மீன் இலச்சினையும் எனத் தெளியலாம்.

இனி மீளவும் இன்றைய தமிழர்தம் திருக்கோணமலைக்கு விரைவோம்.

1624-ல் திருக்கோணசர் சிவாலயம் போத்துக்கீசரால் இடிக்கப்பெற்றது. வானுற ஓங்கிய நாற்கோபுர எழிலோவியத்தைப் பருகிய போத்துக்கீச தளபதி கலை உள்ளம் படைத்தவன் என்றும்: தனக்குத் தரப்பட்ட பணிக்கமைய கோயிலை தரைமட்டம் ஆக்கினாலும், அதற்குமுன் அதனை

ஓவியமாகத்தீட்டி போத்துக்கல்லுக்கு அனுப்பி வைத்தான் என்றும், பின்னாளில் இன்றைய கோணேசர் எழுந்தருள லிஸ்பனில் இருந்து வருவிக்கப்பெற்ற பண்டைய கோணேசர் ஓவியத்தைக் கொண்ட வரைபடமே உதவிற்று எனவும் கற்பகத்தின் சென்ற இதழ்வழி தெளிந்தோம்.

மேற்படி, போத்துக்கீசத் தளபதி கொன்ஸ்ரான்டினோடசா கோயில் இடித்த கற்களைக் கொண்டு தமது கோட்டையை அமைக்கும்போதும் தமிழர்தம் பெருமைக்குத்தலைவணங்கி இருக்கிறான் என்பதை இடித்த கற்களைக் கொண்டு அவன் அமைத்த கோட்டையின் முகப்பிலே வீரபாண்டியனின் மீன் இலச்சினையை நிறுவியதும் அதனைத்தொடர்ந்து கோயிலை இடித்தபோது சிதிலமடைந்த நிலையிலும் ஒரு தமிழ்க் கல்வெட்டொன்றை நிறுவி யிருப்பதும் ஐயந்திரிபற எடுத்துக் காட்டுகிறது.

மேற்படி தமிழ்க்கல்வெட்டு செய்யுள் நடைக்குரியது என அதன் சிதிலமடைந்த தமிழ் எழுத்துக்கள் இனங்காட்டுகின்றன. இன்று எம்மால் இனங்காணக்கூடிய திருக்கோணமலைக் கல்வெட்டின் சேதமடைந்துள்ள தமிழ் எழுத்துக்கள்.....

.....னனேகுள.....காடமுட்டு....ருப்பணியை

.....னனே.... பறங்கி..... ககவே...

...மனன...ன...னை...தேவைத...னா...கள...

இச் சிதிலம் அடைந்த எழுத்துக்கள் எமது பண்டிதர்களால் அவர்தம் போக்கில் முன்று வகையில் வெண்பா வடிவில் பூர்த்தி செய்யப்பட்டன. அவற்றிலே முன்னிரு பாடல்கள் கர்ணபரம்பரையாக கூறப்பட்டு வருவதையும் பின்னையபாடல் பிற்காலப் பண்டிதர் ஒருவரால் பூர்த்திசெய்யப் பட்டதாகவும் அறிய முடிகிறது. அவற்றை இனங்காட்ட விழைகிறேன்.

1. முன்னாட் குளக் கோட்டான் முட்டும் திருப்பணியைப் பின்னாள் பறங்கி பிரிக்கவே -மன்னாரு பூனைக்கண் செங்கண் புகைக்கண்ணர் போய்மாற மாணே வடுகாய் விடும்.

2. முன்னாட் குளக்கோட்டான் முட்டும் திருப்பணியை பின்னாள் பறங்கி பிரிக்கவே -பொன்னாரும் பூனைக்கண் செங்கண் புகைக்கண்ணாண்டபின்பு தானும் தமிழாய் விடும்.

3. முன்னே குளக் கோட்டான் முட்டும் திருப்பணியை பின்னே பறங்கி பிரிக்கவே-மன்னவபின் பொண்ணாத தனையியற்ற வழித்தேவைத்து எண்ணாரே பின்னரசர் கள்.

இம் முன்று பாடல் குறிப்புக்களில் முன்னைய குளக்கோட்டு மன்னன் ஆற்றியதிருக்கோணேசர் திருப்பணியை பின்னாளில் வரும் பறங்கியர் ஒழிப்பர். அவர்கள் பூனைக்கண் (போத்துக்கீசர், செங்கண் (ஒல்லாந்தர்) புகைக்கண் (ஆங்கிலேயர்) என்னும் மூவின அந்நிய நாட்டினர். அவர்கள் நாட்டைவிட்டுச் செல்வார்கள். அதன்பின்னர் இக் கோணேசர் திருப்பணிக்கு நேர்வது என்ன? 'வடுகர்வசம்' தமிழர்வசம் ஐரோப்பியர் வருகையின் பின் ஏற்படும் ஈழ அரசினர் எவரும் கோணேசர் திருப்பணிசெய்ய முன்வரமாட்டார்கள் என்பதாகவே பாடல்கள் முன்றும் தீர்க்கதரிசனங்களுக்கு தனித்தனி பொருள் உரைக்கின்றன. இவ்வாறு சிதைந்த பாடல் எம்மவர்களுக்குத் தடுமாற்றங்களைத் தந்ததோ என்னவோ அந்தத் தமிழ்க் கல்வெட்டின் தீர்க்க தரிசனத்தில் அந்த போத்துக்கல் தளபதிக்கு எத்துணை நம்பிக்கை ஏற்பட்டதென்பதை அத்தளபதி கோட்டைச்சுவரில் இடம்பெறவைத்த அந்த தமிழ்க்கல்வெட்டுடன் அவன் எழுதிவைத்த குறிப்புரையில் இருந்தும் தெளிந்திட முடிகிறது. தமது வருகையை முன்கூட்டியே உணர்ந்து தெளிந்த தமிழர்தம் தீர்க்கதரிசனத்திற்கு மதிப்பளித்ததையும் தம்மைத் தொடர்ந்து இரு ஐரோப்பியர் ஈழத்தைக் கைப்பற்றுவதாக இருந்தால் தமிழர்தம் பெருமையை அவர்களும் புரிந்து தெளிந்து தமிழரை சாதாரணமாக எடைபோட்டுவிடாமல் காக்கும் மிக முக்கிய சாதனமாக அவ்வெழுத்துக்களை நிலைபெறச் செய்திருக்கிறானோ? என வியக்கும்படியாக அவன்பணி அமைந்துள்ளது. அழிபாட்டுடன் கூடிய அந்நியனின் இதயத்தின் எங்கோ ஒரு முலையில் வருங்காலத் தமிழனின் எழுச்சிக்கு தலைவணங்கும் மாண்பு அன்றே பிறந்திருக்கிறதா? இனி, முன்று பாடல்களின் 'மானே வடுகாய் விடும்' தானே தமிழாய் விடும்' எண்ணாரே பின்னரசர்கள் எனும் இறுதி வரிகளுக்கு வருவோம்.

இவை இன்றைய நிலைப்பாடுகளைத் தெளிவிக்க வேண்டியவை. இவற்றிலே பின்னைய இரண்டு பாடல்கள் முற்று முழுதாக இற்றை வரைக்கும் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாதுள்ளவை என்பதை சிங்கள அரசுக் கெடுபிடிகளுக்குள் வணக்கம் செலுத்தும் எமது திருக்கோணமலை அரசியல் நிலைப்பாட்டின் வழி இனங்காணமுடிகிறது. அரசினர் ஆதரவுடனான வழிபாட்டுப் பாதுகாப்புகள் ஈழத்தில் சிங்களர்சாந்தப் பௌத்தத்திற்கே உளது. (கி.பி.7-ம் நூற்றாண்டில் சம்பந்தரால் திருக்கேதீச்சரத்தானே எனப்பாடப் பெற்ற திருக்கேதீச்சரம் 10-ம் நூற்றாண்டில் சோழ மன்னனால் அவன்புகழ் நிலைக்க இராஜ ராஜேஸ்வரம் என பெயர்மாற்றம் செய்யப்பட்டது. பொலநறுவைச் சிவாலயம் இராஜராஜ சோழனின் கௌரவப் பெயரைத் தாங்கி ஜனநாத மங்கலம் என வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு, தமிழர் வழிபாடு அரசியலுடன் கலந்தே பாதுகாப்புற்றது என்ற முடிவின் அடிப்படையில் மேற்கூறப்பட்ட கோணேசர் கல்வெட்டுப் பாடல் இனங்காணப்படல் அவசியமாகிறது. அதன்வண்ணமே, முதல் பாடல்வழி வடுகர் யாரென இனங்காணப் புகுதல் அவசியமாகிறது. பண்டைத் தமிழ் நூல்கள் கூறும் 'வடுகர் என்பது வடவர் அல்லது வடக்கர் எனப் பொருள் கூறும். 'வடவேங்கடம் தென்குமரியாமிடைத் தமிழ்கூறு நல்லலகு' என பண்டைத் தமிழர் தமது தமிழ்நாட்டிற்கு எல்லை வகுத்துள்ளனர் அதாவது வடக்கே திருப்பதியும் தெற்கே கன்னியாகுமரியும் தமிழ்நாட்டின் அன்றைய எல்லைகள். வேங்கடம் எனப்படும் திருப்பதிக்கு அப்பால் வடுகு மொழி (தெலுங்குமொழி) பேசும் ஆந்திரநாடு உளது. தமிழர் தெலுங்கர்களை 'வடுகர்' எனவே அழைத்தமைபற்றி எமது பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறிநிற்கின்றன.

இங்கே கோணேசர் கல்வெட்டில்
 இடம்பெற்றுள்ள வடுகர் யாரென
 தெளியவேண்டியது எமது கடனாகிறது.
 பூர்விக ஈழத் தமிழர் தமது
 பண்பாட்டம்சங்களை தமிழக உறவால்
 காலத்திற்குக்காலம் புதுப்பித்துக்
 கொண்டதுபோல் அநாகரிக நிலைக்கு
 உட்பட்டிருந்த அன்றைய ஈழத்தின்
 பழங்குடிகளான இன்றைய சிங்களர்
 அதிகப்படியாக ஈழம் வந்து குவிந்த
 வடுகரான தெலுங்கரின் ஆக்கிரமிப்பிற்கு
 உட்பட்டு மணவினை முதலாம்
 கொள்வினை கொடுபினைகளை ஏற்படுத்தி
 வடுகநாகரிகத்தின் பிரதிபிம்பங்களாகி
 பௌத்தமொழியான பாலிவழி தமது
 குழம்பிய தமிழான எலு எனும் ஈழுவ
 மொழியை தெலுங்க வரிவடிவில் செப்பணிட்டு
 சிங்களத்தை உருவாக்கிச் சிங்களர் ஆகி
 தம்பண்பாட்டை நிலைநாட்டினர் எனவும்,
 அதன்வழி கர்நாடக பிற்கால கேரளப்
 படைப்பிரிவினர் சிங்களருடன் கலந்து ஒரு
 கலப்பு இனத்தை உருவாக்கினர். என்பதுமே
 எனது ஆய்வு.
 'சிங்கள மொழி வரிவடிவம் தமிழ் ஒலி
 எழுத்துக்களின் அடிப்படைமில்லையே
 தோன்றின.
 பாலி, சமஸ்கிருதம் ஆகியவற்றின்
 பிள்ளையாக இருந்தாலும் உருவமைப்பிலும்
 வடிவத்திலும் சிங்களம் தமிழ் மொழியின்
 மகனே. என்னென்ன மாற்றங்கள்
 நிகழ்ந்திருந்தாலும் சிங்கள மொழி திராவிட
 மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மொழி.
 என்பதே உண்மை! தெலுங்கு, கன்னடம்,
 துளு, மலையாள மக்கள் குருதியிலே
 தமிழ் எவ்வளவு விழுக்காடு உண்டோ
 அவ்வளவு விழுக்காடு சிங்களவர்
 குருதியிலும் உண்டு'
 இவ்வாறு, திராவிடரில் சிங்களரை
 இனங்காணும் ஆய்வாளர் குணவர்த்
 தனாவின் ஆய்வை ஒத்து சில
 சிங்கள அறிஞர்களின் ஆய்வுகள்
 சிங்களமானது திராவிடமொழிக்
 குடும்பத்தைச் சேர்ந்ததே! எனவும் சிங்களரை
 ஆரியர் என அழைப்பது அபத்தம் எனும்
 படியாகவும் உள்ளது.
 'சிங்கள மொழியில் சங்கத்தமிழ்' எனும் எனது
 ஆய்வொன்றில் எமது பண்டை
 இலக்கியங்களில் வரும் பல சொற்கள்
 சிங்களர்தம் மொழிவழக்கில் நின்று
 நிலைப்பதை கோடிகாட்டியுள்ளேன்.

உதாரணமாக இன்று எமது தமிழிலே
 'கடல்' என்று அழைப்பது புறநாநூறு
 போன்ற சங்க இலக்கியங்களில் 'முதுநீர்'
 என வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. சிங்களத்தில்
 'முது' என்பது இன்றும் கடலைக் குறிக்கப்
 பயன்படுகிறது.

இக்கட்டுரையுடன் தொடர்பான தமிழ் மன்னன்
 இராவணனின் புஸ்பகவிமானம் இறங்கும்
 தளம் பல வசதிகளையும் பாதுகாப்புக்
 களையும் கருத்திற்கொண்டு மிக விசாலமாக
 அமைக்கப்பட்டதாகவும், அதுவே இன்று
 சிங்களப்பிரதேசமாக விளங்கும் 'வாரியப்பொல்'
 என நம்பப்படுகிறது. இப்பதத்துடன் ஒத்த
 பதத்தில் எமது தமிழ்ப் பிரதேசங்களில்
 விறாத்துப்பளை, வற்றாப்பளை என்பவை
 விளங்குவதால் இவையும் தமிழ்மன்னன்
 இராவணனின் ஏனைய விமானத் தளங்களாக
 இருந்திருத்தல் கூடும். இதுதவிர,
 வறக்காப்பளை போன்றவற்றின் திரிதல்
 கெடுதல் ஆய்வுசெய்யப்படவேண்டியவை.

'வாரியப்பொல்' வை பண்டைய சைவர்
 பிடியில் இருந்து முற்றுமுழுதாக தமதாக்கிக்
 கொண்ட பௌத்ததுறவியர் தமது அரச
 ஆதரவால் அப்பிரதேசத்தை பௌத்தபுனிதப்
 பிரதேசம் ஆக்கிவிட்டனர்.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் தாமரை மலரை
 'வாரி உப்பலம்' எனவும் வழங்கினர்.

அதுவே சிங்களத்தில் 'வாரியப்பொல்'
 ஆகிற்று. இப் பிரதேசம் தாமரை வடிவில்
 தாபிக்கப்பட்டு இருந்திருக்கிறது. தமிழகத்தில்
 பாண்டியர் தலைநகரம் மதுரைமாநகர்
 தாமரை வடிவிலே நிர்மாணிக்கப்பட்டதாக
 பழந்தமிழ் நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

(தமிழர்களை வந்தேறு குடிகள் என
 இழித்துரைக்கும் இன்றைய சிங்களத்
 தலைவர்கள் தமது உண்மை வரலாற்றை
 உணரத்தவறினரோ? அன்றேல் அன்றைய
 கண்டிச் சிங்களப் பிரபுத்துவக் குடும்பத்தவர்
 வழி இன்றுவரை சிங்கள அரசை
 நிர்வகிக்கும் 'நாயக்க' நாமங்களின்
 பூர்வோத்தரத்திற்கும் புதிய விளக்கம்
 அவர்கள் கைவசம் உளதா? என்பதே
 இன்றைய அறிவு ஜீவிகளினடை எழுந்துள்ள
 ஆதாரமான கேள்விகள்.

இன்னோரன்ன வினாக்களுக்கு கண்டிய,
 கோட்டை அரசுகளின் பண்டைய
 ஆவணங்களில் மிகத் துல்லியமாக
 விடைகாட்டக்கூடியதாக இருக்கும்போது
 தமிழரை வந்தேறு குடிகள் என்று சிங்கள
 அரசு கூறுதல் எங்ஙனம்?)

மேற்போந்த ஆய்வுகள் வழி, கோணேசர் கல்வெட்டுகூறும் 'வடுகர்' சிங்களரே என எண்ண இனங்காண முடிகிறது. ஏற்கெனவே தெரிவித்ததுபோல் ஐரோப்பியர் சென்றபின்பு அரசசார்பின் பாதுபாப்பில்லாது வாடும் எமது சிவ மதம் வடுகரின் ஆக்கிரமிப்பிற்கு உட்பட்டிருக்கிறது. மேற்படி கோணேசர் கல்வெட்டு கூறும் எதிர்காலத் தகவல்கள் (தீர்க்கதரிசனம்) 'வடுகாய்விடும்' எனும் அந்த ஒரு பாடலுடன் நின்றுவிடவில்லை. அப்பாடலைத் தொடர்ந்தும் அப்பாடலுக்கு முன்னாலும் பின்னாலும் பலபாடல்கள் உள்ளன. இன்றைய ஐரோப்பிய ஒன்றிணைவுகள் கூட அவற்றிலே தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தன. இன்றைய ஐரோப்பிய ஒன்றியம் எடுத்த முடிவுகள்வழி அகதி அடைக்கலம் பெறுபேர் நாட்டிற்கு அனுப்பப்படுவதுகூட புலம்பெயர்ந்த முழுத்தமிழினத்தை பாதித்ததாக தெரியவில்லை. இருந்தும் முழு அகதிகளின் எதிர்காலம் கூட அப்பாடல்களுக்குள் மறைபொருளாக உள்ளதென என்னால் விளக்கங்காண முடிகிறது. கற்பகத்தின் சென்ற 1997-ல் இந்தக்கட்டுரைத் தொடரில் குறிப்பிட்ட விடயமொன்று (1958-

ல் ஆரம்பித்து 1998 முடிவதற்குள் அமெரிக்காவின் பல பகுதிகள் இயற்கையின் சீற்றத்தால் அழிந்துவிடும்) இன்றைய 98-களில் நிருபணமாகி இருப்பதை அவதானித்த கற்பகம் வாசகர்சிலர் தமக்கு மயிர்கூச்செறிந்ததாக கூறினர். 'உங்களிடம் இருக்கும் எதிர்காலத்திற்கான தகவல்களை எமக்கு அறியத்தாருங்கள்.' என கூறினர். ஐயா! எனது எழுத்துக்கள் மெய்த்துவிட்டது என்று துள்ளிக் குதிப்போன் நானல்ல. உலகின் ஒவ்வொரு ஜீவனும் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும், அனைவருக்கும் பொதுநலநோக்குடனான தாய்நாட்டுப்பற்று இருந்தே ஆகவேண்டும் வஞ்சம்தீர்ப்பதிலே வாழ்நாளைப்போக்காது புதிய சிந்தனை கொண்ட நல்ல சமூகம் ஒன்று உருவாகவேண்டும். என்ற தீராத பிரார்த்தனையுடன் ஆன்மாக்களை நேசிக்கப் பழகியதே எனது நெஞ்சம்.

(எனது ஆக்கங்களை மனமுவந்து பிரசுரிக்கும் கற்ககத்தின் சேவை பாராட்டிற்குரியது)

தொடரும் . .

பெருமூச்சு!

தன்கனியின் தாக்கத்தால்
தலைசரித்து...!
மண்மூடிக்கிடக்கின்ற...
மிளகாய்ச்செடி போல..
ஈழத்து இளம்விதவை
ஒருத்தி.....!தன்
இதயத்தை துயருக்குள்புதைத்தபடி!
இட்ட பெருமூச்சுப்பட்டு..

நீலநிற வானமதை
மூடிநின்ற கருமுகிலும்
மழைத்துளியாய்த் தான்சொரிய...!
நிலமடந்தைதான் நனைய...!

பல்லு, செடி,பூண்டு, மரத்தோடு...!
முள்ளினமும் தான் சிரிக்க...

வண்ணங்கள் பல கொண்ட கலாச்சார
சிறுநெஞ்சித் தோடமதில்
வாடிநிற்கும்
வெள்ளைத்துயில் றோஜாக்கள்...
வாட்டம் கலையாதா..!?
மழையில் நனையாதா...!?
மகிழ்து சிரியாதா...!?
கலாச்சாரம் விழியாதா...!?
தாய்க்குலம்தான் தலைநிமித்தாதா...!

வேலைணையூர் பொன்னண்ணா.

கீழ் உள்ள கட்டுரை இதழ் 18ல் வெளிவந்தது. ஆனால் பல பந்திகள் இடம்மாறியதனால் மீண்டும் பிரசுரிக்கின்றோம்.

பாழடைந்த ஊர் கோயில்

பூமியே வறண்டு போய் விட்டது. அந்த வருடம் எங்கும் மழையே இல்லை. ஒருதுளி மழையாவது கூட தரையில் விழவில்லை. ஏழைகளின் வீட்டில் அடுப்புகள் எரியவில்லை. பசி, பட்டினியால் மக்கள் துன்புற்றார்கள். குழந்தைகளின் முகத்தைப் பெற்றோர்களால் பார்க்க முடியவில்லை. நாள்தோறும் வீட்டிலும் அக்கம்பக்கத்திலும் சாவின் கூக்குரல் அந்த மக்களிடம் கேட்கத் தொடங்கியது.

ஊர்மக்கள் அனைவரும் கோயிலில் கூடினார்கள். குழந்தைகள், கிழவர்கள், ஆண்கள், பெண்கள், ஏழைகள், பணக்காரர்கள் எல்லோருமாகக் கைகூப்பி தெய்வத்தை வணங்கினார்கள். கடவுளே இந்த ஏழைகளுக்கு அருள் செய்வாய் தெய்வமே உன் அருளால் மழை பொழியச் செய்வாய் உன்னை நாடிவரும் பக்தர்களைக் காப்பவனே நாங்கள் எல்லோரும் உன் குழந்தைகள் என்று பிரார்த்தனை செய்தார்கள். பிரார்த்தனை முடிந்ததும் அக்கூட்டத்தில் இருந்த ஒரு பொதுவுடைமைவாதி முன் வந்தான். அன்பும் பண்பும் நிறைந்த குரலில் அவன் பேசினான். தோழர்களே இங்கு எதற்காக வீணாக இப்படிப் பிரார்த்தனை செய்கிறீர்கள். நாம் அனைவரும் நம் ஈழத்தாயின் மக்கள் அல்லவா- ஒரே குடும்பத்தில் வாழ்கிறவர்கள் என்பது உண்மைதானே?

ஆம் என்று தலையசைத்தார்கள். பொதுவுடைமைவாதி மேலும் தொடர்ந்தான், அப்படியானால் என்னோடு வாருங்கள் ஊரிலுள்ள தானியம் முழுவதையும் நாம் ஒன்று திரட்டுவோம் பணக்காரர்களின் களஞ்சியங்களிலும், கோடஸ்வரர்களின் வீட்டிலும், சுரங்கங்களிலும் பதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள தானியத்தை-ஒவ்வொரு மணி அரிசியையும் நாம் தேடிக்கண்டுபிடிப்போம். இப்படி நாம் திரட்டும் தானியத்திலிருந்து ஒவ்வொருவருக்கும் வயிற்றுக்குப் போதுமான அளவு உணவு மட்டும் தருவோம். இப்படிச் செய்வதால் இந்த ஊரில் உள்ள நாய்கள் கூடப் பட்டினியால் சாக மாட்டா. ஆனால் இப்படிச் செய்யாவிட்டாலோ கோயிலுக்கு வெளியே

ஆங்காங்கு விழுந்து கிடக்கும் கற்குவியலைப் போல இந்த ஊரில் ஆங்காங்கே பிணக்குவியல்கள் காணப்படும். புறப்படுங்கள்! தோழர்களே புறப்படுங்கள்! ... பேசி முடிவதற்குள் ஒரு கூறிய கல் பறந்து வந்தது. இரைச்சல் ஓசையோடு அந்தக் கல் பேச்சாளரின் மண்டையைத் தாக்கியது. இரத்தம் பீறிட்டு உடம்பெல்லாம் ஓடத் தொடங்கியது. அவன் மக்களிடம் அமைதியை வருவிக்க முயன்றான். முடியவில்லை.. அவன் ஆவேசத்தோடு அறிவற்றவர்களே, ஆண்டவன் உங்கள் அனைவரின் தந்தை என்பதை மறக்க வேண்டாம். நீங்கள் எல்லோரும் ஆண்டவனின் குழந்தைகள். உங்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் இருக்கும் பொருள் உங்களுக்கு மட்டும் சொந்தமல்ல. அது எல்லோருக்கும்.....

மேலே அவனால் ஒரு வார்த்தையும் பேச முடியவில்லை. நாலா பக்கத்திலிருந்தும் கல்மழை பொழிந்தது. பாம்பை அடிப்பதுபோல் அவனை அடித்துக் கொண்டு விட்டார்கள். அதைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்ற ஒரு பகுத்தறிவாதி எழுந்து வந்து, அருகில் இருந்த உயரமான இடத்தில் நின்றான். பேரிரைச்சல் போன்ற கம்பீரமான குரலில் அவன் கர்ஸ்ஜித்தான். முட்டாள்களே, பசி தீர்க்கப் பக்குவமான வழி சொன்னவனைப் பழி தீர்த்து விட்டீர்களே, அவன் கூறியது குறுக்கு வழியாக இருக்கலாம் அதற்காக இப்படி அவனை கொலை செய்ய வேண்டுமா? அவன் கூறிய கருத்தை ஏற்கவில்லையெல் இதோ நான் கூறுவதையேனும் கடைப்பிடியுங்கள். இதோ நீங்கள் கைகூப்பி தினம் தினம் தொழுகிறீர்களே இந்த ஆண்டவனை, உங்களுக்கு அவன் ஏதேனும் இரக்கம் காட்டினானா? இந்தக் கல்தெய்வத்தை பாடிப்பாடி தொண்டையை வற்றச் செய்கிறீர்களே ஏன்? கோயிலுக்கு வெளியே கிடக்கும் கற்களின் அண்ணன் தான் இந்தக்கல். இதன்மீது ஏன் இவ்வளவு பாலையும் பன்னீரையும் ஊற்றுகிறீர்கள்? பசியால் வாடும்

பச்சிளங் குழந்தைக்கு ஊற்றினாலும் பசி ஆறுமே. தாகத்திற்கு குடிக்கத் தண்ணீரில்லாத நிலையில் கிடைக்கும் கொஞ்ச இளநீரையும் இக்கல்லின்மீது ஊற்றுகிறீர்களே, இதன் பலனென்ன? நீங்கள் என்னதான் செய்தாலும் இக்கல் ஒரு பலனையும் அளிக்காது. ஊங்களுடைய குழந்தைகள் ஒருவாய் கஞ்சிக்கு வழியில்லாமல் பட்டினியால்ச் சாகவேண்டுமென்பது உங்கள் விருப்பமில்லையே? அப்படியானால் என் பேச்சைக் கேளுங்கள் அலங்காரம் செய்த இந்தக் கற்சிலையை வேண்டிக் கொள்ளும் தொழிலை இன்றோடு விட்டு ஒழியுங்கள். வேண்டிய இடத்தில் வேண்டிய அளவு செயற்கை மழை பொழியச் செய்யும் பக்குவத்தை இந்த நாடு இன்னும் கையாள முடியவில்லை. ஆகையால் நான் கூறப்போகும் வழிமுறையையேனும் பின்பற்றுவோம். இப்பொழுதே எல்லோரும் என் பின்னால் வாருங்கள் நான் உங்களுக்கு ஒரு பெரிய ஆற்றைக் காண்பிக்கிறேன். நாம் எல்லோரும் இரவும் பகலும் உழைத்தால் அந்த ஆற்றுநீர் நம் வயலில் வந்து பாயும்படி செய்யலாம். உண்மையான தெய்வம் இந்தக் கல்லில் இல்லை அது நம் தோள் வலிமையிலே.....

எங்கிருந்தோ ஒரு கூரிய கல் விரீரென்று பறந்து வந்து அந்தப் பகுத்தறிவாதியின் மண்டையையும் பிளந்தது. குருதியினால் தோய்ந்த முகத்தோடு அந்தப் பகுத்தறிவாதி அங்கு கூடியிருந்த மக்களைப் பார்த்து ஆவேசம் பொங்க சகோதரர்களே இன்னமும் என் பேச்சைக் கேளுங்கள், கண்ணை விழித்துக் கொள்ளுங்கள். பிரார்த்தனையை நிறுத்துங்கள். கல்லிலே கடவுள் இல்லை. மனிதன் பயத்தினாலும், அறியாமையினாலும் தன் மனத்திலே, கருத்திலே கடவுளைப் படைத்தான். அதுதான் "அவன்" இந்த இயற்கைக் கல்லால் ஒரு சக்தியும் இல்லை

இதுதான் உண்மை இந்தப் பயித்தியக்கார முயற்சியை விட்டு..... அதற்கு மேல் அவனால் ஒரு வார்த்தைகூட பேச முடியவில்லை. நான்கு பக்கங்களி லுமிருந்து கல்மழை பொழிந்தது. விஷப்பாம்பை அடிப்பதுபோல் மக்கள் அவனை அடித்துக் கொண்டு விட்டார்கள் வானத்திலிருந்து ஒருதுளி மழையாவது தரையில் விழவில்லை. ஏழைகளின் வீட்டில் அடுப்பு எரியவில்லை. குழந்தைகளின் பரிதாபமான முகத்தைப் பெற்றோர்களால் பார்க்க முடியவில்லை. நாள்தோறும் வீட்டிலும், வாசலிலும், அக்கம்பக்கத்திலும் சாவின் கருநிழல் அந்த மக்களைத் தொடர்ந்தது. அந்த வருடத்தில் அந்த ஊர் ஏழைகள் அனைவரும் செத்தார்கள். மிஞ்சியிருந்த பணக்காரர்கள் பயத்தினால் ஊரை விட்டு ஓடிவிட்டார்கள்.

மனிதப் பூண்டே இல்லாத அந்த ஊரில் இப்பொழுது அந்தப் பாழடைந்த கோயில் மட்டுமே இருக்கிறது. அத்தோடு கேட்பாரற்றுக் கிடக்கும் பிணங்களைக் கொத்தித் தின்னும் பல கழுகுகளும் அக்கோயிலின் கோபுரத்தில் இடம் பெற்றன. சதைமினை நீக்கியபின் வேண்டாத எலும்புத் துண்டுகளைக் கொண்டு அக்கோபுரத்தை அபிஷேகம் செய்தன. இன்று அக்கோயிலிலுள்ள விக்ரிகத்துக்கு பால், பழம் கொண்டு அபிஷேகம் செய்ய அங்கு யாருமே இல்லையே என்று கழுகுகளேனும் இதைச் செய்ய வேண்டாமா? அந்தப் பகுத்தறிவாதியின் இறுதி வார்த்தைகள் அங்கு ஒலித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்டு அக்கழுகுகள் தான் தம் சிறகடித்துக் கொண்டு கத்துவதன் பொருள் என்னவோ?

மு.சி.கந்தசாமி

கல்வியில் இங்கும் ஓர் அகதிதானா?

தேடி வந்தோம் ஓர் நாட்டை அது அழகு தமிழ்
பாடி வரும் நதிகள் மலை கொண்ட பாரத நன்குடாம்
அங்கே பாவியர்கள் பழி சொல்லிப் பார்த்து பின் நாளில்
பேசிப் பார்த்தும் இயலாமல் எமை பிறர் என்று ஏசி விட்டார்.
வேள்வியதில் நிற்கும் வெட்டாடு போலாகும் தமிழர் நாம்
நம் நாட்டில் விதையற்ற புல்லானோம். இங்கு தான் அகதி.

ஓடி வந்த இந்நாட்டில் நாமொன்றும் அடிமையில்லை- ஆனால்
உண்மையுள்ள ஓர் அகதியாய் இந்நாட்டில் வாழ்கின்றோம்
தமிழரெனச் சொன்னாலும் அடிதான் அங்கே- உங்களுடன்
வரவா என கேட்டாலும் உதைதான் வாழ்க்கையெல்லாம்
ஏனிந்த அவல நிலை எமக்கென்றும் புரியவில்லை- இப்படியாதனில்
நாம் செய்த பாவம் என்ன? இன்றி என்னாள் தான் தீருமோ.

அம்மா என நினைத்து அகதியாய் பாரதம் வந்தோம்- இங்கு
மகவே அழைப்பார் என மனதில் ஒரு ஆசை கொண்டோம்
வீண் வேலைதான் நாம் வந்த விழுந்த இடம்- உண்மை இங்கு
தாம் உண்டு என எம் சகோதரர் நினைக்கிறார்கள் என்ன செய்ய.

அள்ளி எமை அணைக்க வேண்டாம். எம் அருமை இந்தியரே
கிள்ளியேனும் ஏறியாதீர் எம் கீழ்ப்பட்ட உள் உணர்வை.
பள்ளி செல்லும் சிறுவர் தான் நாம் பரவாயில்லை. வீணே பள்ளிகொள்ளோம்.
எமக்கு பாடம் படிக்க ஓர் இடம் நேசத்துடன் தாரீர்.

கண்டோர்கள் மதிக்க எம்மிடத்தில் எதுவும் இல்லதைத்தான்- ஆனால்
தினக் கல்விதான் நாம் பெற்ற சீதனமாம் புரிவீர்.
அழிந்து போவோம் இன்றிருப்போர் உண்மை. ஆனால்- நாளை
அழியா இடம்பிடிப்போம். பின் நீருணர்வீர் உன் செயலை.

சாதனைகள் மாறலாம் உலகில் சாஸ்திரங்கள் அழியலாம்- இன்னும்
வேதனையில் நாம் துவழுவது வெளிவரும் சரித்திரத்தில் பார்ப்பாய்.
கோபம் இல்லை கொஞ்ச நேரம் ஒதுக்கி விட்டு சிந்தியுங்கள்
பாவம் அங்கே பழி இங்கே எனபுரியும்.

நாம் படித்தோம் உம் நாட்டில் அன்று மன்னன்- பாரி
தன் தேரை கொடுத்தானாம் சிறு படர் கொடிக்கு உண்மையா?
உயிரற்ற ஜீவனுக்கு உதவி செய்தாய் அன்று- நாம் இன்று
உயிர் வேண்டும் என்கிறோம் உதவி கொள்ள வாராயோ.

ஏன் தமிழா நீயென்ன இந்திய எண்ணிக்கையில் ஒன்றை கூட்டவா
கூன் விழுந்து நரையானாலும் நாம் என்றும் தமிழன்தான்.
இருள் நேரம் வருகிறது எமக்கெல்லாம் சந்தோசம்- ஏன் சொல்
மறு நாளொன்று பகலாக வருமென்று நாம் எண்ணி வாழ்கின்றோம்.

ஈழத்திலே எமக்கெல்லாம் இடமில்லை எதற்கு? கல்வி கொள்ள
இந்தியாவிற்கு இங்கும் இனக் குரோதமா?
இனி நாங்கள் வரமாட்டோம் வேறெங்கும் போகமாட்டோம்
இயன்றால் இழகிவிடு இல்லையெனில் ஏற்றித் துரத்திவிடு.

க. சந்திரன்,
Vamdrup

இராமனே இராவணனாய்.....

நான் மிகவும் பலவீனப்பட்டுப் போயுள்ளேன்.
என்னை யாரும் கேள்வி கேட்கத்
தொந்தரவு செய்யாதீர்கள்
நூலிழையில் தொய்கிக் கொண்டிருக்கிறது
எனது இதயம்
எந்த நேரமும்
விழுந்து வெடித்து விடக்கூடும்.

அசோக வனங்கள் அழிந்து
போய்விடவில்லை
இந்த வீடே
எனக்கான அசோகவனமாயுள்ளது.
ஆனால்
சிறைபிடித்தது இராவணல்ல. இராமனே தான்.

இராமனே இராவணனாய்
தனது அரசிருக்கையின் முதுகுப்புறமாய்
முக மூடிகளை மாற்றிக் கொண்டதை
பார்க்க நேர்ந்த கணங்கள்....
இதயம் ஒருமுறை அதிர்ந்து நின்றது.

இந்தச் சீதையைச் சிறை மீள வருவது யார்?
அசோக வனங்கள்
இன்னும்
எத்தனை காலத்திற்கு?
புத்திசாலித்தனமான
கடசை மனிதனும்
இறந்து கொண்டிருக்கிறான்..

கேள்வி கேட்பதற்கான
எல்லா வாசலும் அறையப்பட்ட பின்னர்
இருட்டின் உறுதியாக்கலில்
உங்கள் குழந்தைகளை விட்டுச்
செல்லுங்கள்....

வினாக்களுக்குரிய விடைகள் யாவும்
அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளன.
முடிவுகளின் அடிப்படையில்
வெற்றிபெற்றவர் வரிசையில்
யாலை இங்கே நிறுத்தல் வேண்டும்?
தேசத்தின் புத்திசாலிகள் யாவரும்
சந்திக்குச் சந்தி
தெருக்களில் காத்துள்ளனர்.

வினாக்களும் விடைகளும். முடிவுகளும்
யாவருக்கும் முக்கியமற்றுப் போனது.
மனிதர் பற்றிய மனிதத்தின் அடிப்படையில்
வாழ்வதை மறந்தோம் என்பது
இன்றைய எமது கடைசிப் பிரகடனமாயுள்ளது.

செல்வி சிவரமணி(1986)
நன்றி நிமணி கதிர் 15-12-96

வையகத்தை வெற்றிகொள்ள...

என் இனிய தோழிகளே
இன்னுமா தலை வார
கண்ணாடி தேடுகிறீர்
சேலைகளைச் சரிப்படுத்தியே
வேலைகள் வீணாகின்றன
வேண்டாம் தோழிகளே
வேண்டாம்

காதலும் கானமும்
எங்கள்
தங்கையர் பெறுவதற்காய்

எங்கள் கண் மையையும்
இதழ் பூச்சையும்
சிறிது காலம் தள்ளிவைப்போம்
எங்கள் இளம் தோள்களில்
கடமையின் சுமையினை
ஏற்றிக் கொள்வோம்
ஆடையின் மடிப்புகள்
அழகாக இல்லை என்பதற்காக
கண்ணீர் விட்ட நாட்களை

மறப்போம்
வெட்கம் கெட்ட
அந்த நாட்களை
மறந்தே விடுவோம்
எங்கள் தோழிகள் பலரும்
உலகில் இன்று
கண்மையையும் இதழ் பூச்சையும்
மறந்துபோயினர்

ஆனால்
தமது மணிக்கரத்தைப்
பிணைத்த விலங்குகள்
அறுத்தனர்

வாருங்கள் தோழிகளே
நாங்களும் வழிசெய்வோம்
மண்ணால் கோலமிட்டு
அழித்தது போதும்
எங்கள் செந்நீரில் கோலமிட்டு
வாழ்க்கைக் கோலத்தை
மாற்றி வரைவோம்

வாருங்கள் தோழிகளே

சரிகைச் சேலைக்கும்
கண்ணிறைந்த காதலர்க்கும்
காத்திருந்த காலங்கள்!
அந்த வெட்கம் கெட்ட
காலத்தின் சுவடுகளை
அழித்து விடுவோம்

புதிய வாழ்வின்
சுதந்திர கீதத்தை
இசைத்துக் களிப்போம்
வாருங்கள் தோழியரே

சிவரமணி (1986) - நன்றி
திமணி கதிர் 15-12-96

ஈழத்தமிழனுக்கு அர்ப்பணம்

அச்சம் கொண்டு
வாழும் நிலையில்
தமிழன் இல்லையடா
ஈழத்தமிழன் இல்லையடா
அடிமை விலங்கினை
உடைத்து எறியும்
நோக்கம் உள்ளதடா
சுதந்திர தாகம்
மக்கள் மனதில்
தங்கிவிட்டதடா
அதிகாரவர்க்கத்தின்
அநீதியை
தட்டிக்கேட்க நல்லநேரம்
கொண்டதடா, சுபவேளை
வந்ததடா
தமிழின வரலாற்றில்

மண்மீது மோகம்
கொண்டோமடா
தமிழ் இன மத
ஒழிப்பில் அரசு
இறங்கிவிட்டதடா
எம்மை அன்று தொட்டு
இன்று வரையில்
அடக்கிவிட்டதடா
ஒடுக்கிவிட்டதடா இப்ப
முடக்கிவிட்டதடா
அன்னிய நாடுகளில்
அகதியாய்
அலையவிட்டதடா
அன்னியர்களின் உணவை
உண்ணவிட்டதடா
அவர்களின் நாட்டில் எம்மை

இறக்கவிட்டதடா
எம்மினத் அடுத்து
தலைமுறைகளை
இன்றொரு சமுதாயத்தில்
வாழவைக்குதடா
அன்னியரின் பார்வையில்
வெறுப்பைமூட்டுதடா
இது தமிழர்களின்
தலைவிதியாகிவிட்டதடா

எழுதியவர்.
பாலசுப்பிரமணியம் - பாலாஜி.

தவிர்க்க முடியாத காரணத்தினால் இம்முறை சிறுவர்
பகுதியினை வெளியிட முடியவில்லை என்பதனை
மனவருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

அடுத்த கற்பகத்திற்கு ஆக்கங்கள் அனுப்ப
விரும்புபவர்கள் தயவு செய்து 15.01.99
ற்றுப் பிந்தாமல் அனுப்பும் படி கேட்டுக்
கொள்ளுகின்றோம்.

கண்டதும் கேட்டதும் ஒரு அலசல்.....

சென்ற மாதம் நடைபெற்ற பரீட்சையில் ஒரு சில நன்மை தீமைகளை மாணவர்களுடன் உரையாடிய போது.....

படிப்பு சம்பந்தமான விடயங்களில் எங்களுக்கு மிகவும் கைநூலாக அமைவது கற்பகம் என்ற ஒரு சிறு சஞ்சிகையாகும். எங்களுக்கு பாடசாலையில் எல்லாவற்றையும் பெறலாம். ஆனால் தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் தமிழ்ப் பரீட்சை என்பது கிடையாது. பாடசாலைகளிலும் இத்தகைய பரீட்சைகளை வைத்து எமக்கு கைகொடுத்து எம்போன்ற இளம் சந்ததியினரை அவர்கள் கைதூக்கி விட்டார்களேயானால், எமக்கு டெனிஷ் தோழமை ஒன்றியத்தினால் நடாத்தப்பட்ட பரீட்சை மிகவும் சுலபமாக இருந்திருக்கும்.

அப்படியெனில் உங்களுக்கு ஒன்றியத்தினால் நடாத்தப்பட்ட பரீட்சை மிகவும் கஷ்டமாக இருந்ததா ?

அதாவது நாங்கள் பரீட்சை கஷ்டம் என்று கூறவில்லை. உதாரணமாக ஒரு கட்டுரை எப்படி எழுதுவது, ஒரு கடிதம் எப்படி எழுதுவது என்ற அமைப்பு முறை இருக்க வேண்டும்.

எல்லா இடங்களிலும் தங்கள் சஞ்சிகைகளில் வரும் பரீட்சை வினாக்களைப் படிப்பிக்கின்றார்களா ?

அல்லது எங்களது ஆசியர்களுக்கு நீங்கள் அனுப்புவதில்லையா ?

அப்படி எதுவும் இல்லை. நாங்கள் எல்லா வாசிகசாலைகளுக்கும், எம்முடன் அங்கத்தவர்களாக இருப்பவர்களுக்கும் இச் சஞ்சிகை அனுப்புவோம்.

பரீட்சை வைப்பது பற்றிய உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன.

பரீட்சை வைப்பது பிச்சனையல்ல. எமக்கு தொல்லை தருவது எமது அப்பா அம்மா தான்.

ஏன் பிரச்சனை என்று கூறுகின்றீர்கள் ?

படி படி என்று எந்த நேரமும் பேச்சுத்தான்.

படிப்பது நல்லது தானே.

படிப்பது நல்லது தான் ஆனால் தமிழை மறந்து விட்டோம்.

மறந்ததைத் தானே கற்பகம் உங்களுக்கு உதவி செய்கின்றது.

இல்லை என்று கூறவில்லை பரீட்சை வைப்பதினால் உண்மையில் நாம் மறந்த தமிழை, இப் பரீட்சை என்றும் நினைவு கூற வைக்கின்றது.

பரீட்சை தொடர்ந்தும் வைப்பீகளா ?

பரீட்சை வர மறந்தாலும் உங்கள் அம்மா அப்பா விடமாட்டார்கள் தானே.

இல்லை, சோதனை என்றால் படம் கூட பார்க்க விடமாட்டார்கள்.

எவ்வளவு நல்லது பணம் மிச்சம் பிடிக்கலாம் தானே.

இல்லையடி எங்களுடைய அம்மா நித்தம் படம் பார்த்தால்பேசுவா.

யார் தான் பேசினாலும் ஏசினாலும் படிப்பு என்பது முக்கியம் தானே. பரீட்சை தொடர்ந்து வரும் என்று எதிர்பார்க்கின்றேன். இதன் முடிவு அடுத்த கற்பகம் தான் விடை கூறவேண்டும்.

S.Manoharan (Esc. E. 13)
210 Ave.du.8 Mai 1945
93150 Le B Lane Mesnil
France

Tamilsk-Dansk Venskabsforening
தமிழ் - டென்ஸ் தோழமை ஒன்றியம்
Tamil Danish Friendship Association
Postboks 103, DK - 7400 Herning, Denmark
Tel. Fax + 45 97 12 55 93, Giro 695-0892